REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JUNE 17, 1966 — No. 754 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Een Positief Rapport

De thans in zitting zijnde synode van de Christian Reformed Church heeft onder meer een rapport op haar tafel van een commissie, die haar moest voorlichten omtrent het bezoek van leden van die kerk aan bioscooptheaters.

In 1928 heeft de Christian Reformed Church een uitspraak gedaan, die in 1951 in feite is onderstreept, dat leden van de kerk zich zouden onthouden van bioscoopbezoek. Inmiddels is de t.v. echter zeer populair geworden en kan men moeilijk zeggen, dat de leden van de kerk zich veel aan de synodale uitspraak gelegen laten liggen.

De classis Eastern Ontario heeft een enquete gehouden onder de leden, waaruit blijkt, dat de leden van de kerk voor het merendeel heel goed op de hoogte zijn met wat er op het gebied van de film te koop is. Met andere woorden, het synodebesluit van 1928 werkt niet. Het ligt er, maar het wordt genegeerd.

Men kan moeilijk zeggen, dat de commissie zich ervan afgemaakt heeft. In een lang rapport wordt zowel de uitspraak van 1928 als de huidige situatie op filmgebied besproken en de synode zal nu hebben te beslissen.

Waarom werkte 1928 niet?

Eigenlijk alleen hierom, omdat de houding van een christen niet en nooit zijn kan, raak niet, smaak niet, en roer niet aan. Zulk een negatieve houding kan niet in overeenstemming zijn met de opdracht die een christen weet te hebben in de wereld. Nu kan men het met het rapport van de commissie niet helemaal eens zijn, maar men moet haar de eer geven, dat zij de opdracht van de christen heeft doorzien en daarvan nu de synode wil overtuigen. Zij heeft in haar uitvoerig rapport het licht laten vallen op de positieve taak, die een gelovige heeft. En deze is, dat die gelovige de hele wereld voor Christus als Zijn eigendom opeist. Daar wordt het niet gemakkelijker door. Terecht merkt het rapport dan ook op, dat de leden van de kerk zeer "discriminating" te werk zullen moeten gaan. Zij zullen zich moeten laten leiden door het-van-Christus-zijn in de beoordeling van een film. Dat is in ieder geval positief.

Of de synode het commissie-rapport aanvaardt of niet is van minder belang dan dat een commissie met dergelijke klare taal een dergelijk moeilijk vraagstuk presenteert.

☆ ☆ ☆

Eerbied voor de Wet

De chef van het Ontario Supreme Court, Justice G. A. Gale, heeft deze week een, wij zouden haast zeggen, bevrijdende beslissing genomen.

Bij een bedrijf in Peterborough was een staking uitgebroken. Om de toegang open te houden had de leiding van dit bedrijf een "injunction" gevraagd en verkregen. Volgens deze injunction konden slechts twaalf mensen een picketline vormen.

Daar kwam de georganiseerde vakbeweging tegen in verzet. In plaats van 12 mensen, kwamen niet alleen de 35 man personeel, die het bedrijf kent, opdagen, maar vormde zich een picketline van ongeveer 400 mensen. De sheriff, die de injunctie-order moest voorlezen, werd overschreeuwd en de order zelf genegeerd.

Wij hebben er reeds eerder op gewezen, dat een dergelijke houding anarchistisch is. Men kan het met bepaalde wetten niet eens zijn, maar daarom moet men ze wel gehoorzamen. Gebeurt dit niet, dan is iedereen zijn recht en zijn bescherming kwijt en staat de weg naar anarchie open.

Het was daarom een goed ding, dat Justice Mr. Gale aan deze gedachte een halt heeft toegeroepen. Hij heeft uitvoerig stilgestaan bij de foutieve stelling, dat op deze wijze de wet kan worden veranderd. Om een wet te veranderen staan andere wegen open dan geweld en anarchie. Wij leven in een geordende samenleving, waarin recht en orde heersen.

Wij kunnen Justice Mr. Gale dankbaar zijn, dat hij in duidelijke bewoordingen het Canadese publiek in het algemeen, en de leiding van de moderne vakbeweging in het bijzonder, hieraan heeft herinnerd.

Gegevens over de emigratie uit Nederland

VERTROKKEN PERSONEN PER GEZINDTE PER LAND — GEDURENDE HET JAAR 1965

Land van bestemming	R.K.	N.H.	Geref.	Overige gezindten	Geen gezindte	Totaal
Australië	986	492	115	112	768	2473
Brazilië	111	27	22	4	31	195
Canada	915	566	370	110	544	2505
Nw. Zeeland	223	115	74	49	194	655
Zd. Afrika	371	257	122	66	300	1116
Veren. Staten	549	366	115	100	476	1606
Overige landen	61	24	6	9	33	133
Totaal	3216	1847	824	450	2346	8683

—Christelijke Emigratie Centrale.

EMIGRATIE UIT ENGELAND

Een groep van 50 vakkundige arbeiders kwamen met hun familieleden per Air Canada jet op Toronto International Airport aan. De mannen zullen tewerkgesteld worden bij Douglas Aircraft Co. te Malton. De economische toestand in Engeland (zie het artikel op blz. 4 van dit nummer) maakt de bereidheid van de Engelse vaklieden om te emigreren weer groter. In het eerste kwartaal 1966 kwamen in Canada niet minder dan 5.410 Britse immigranten aan, tegenover slechts 529 uit Nederland.

DE JONGERENPROGRAMMA'S

Opvallend is, dat de laatste jaren van hen die belangstelling voor emigratie tonen het percentage jonge mensen sterk toeneemt. Wie de units (eenheden) vergelijkt met het aantal personen, leert, dat vele ongehuwde en pas getrouwde mannen en vrouwen vertrekken. Grote gezinnen met tien en meer kinderen, zoals in de jaren 1949—1953, die de vaart overzee gingen, zijn thans uitzondering.

Het zijn de z.g. jongerenprogramma's, die momenteel een grote belangstelling trekken.

In 1958 vertrok de eerste groep jonge boeren naar Canada. Zij gingen voor negen tot achttien maanden, werden in samenwerking met de C.N.I.C. — een organisatie in Canada, waarvan de comité's van alle kerken deel uitmaken — geplaatst op Canadese boerderijen, deden ervaring op, verdienden eigen heen- en terugreis en kwamen dan in Nederland terug. Het totaal aantal jongeren, dat in 1965 aan dit programma deelnam, bedroeg 61. De Nederlands Christelijke Plattelands Jongeren Bond heeft in nauwe samenwerking met onze Centrale de voorbereiding van de stage voor 25 jonge boeren ter hand genomen.

Bijna zonder uitzondering zijn de tot nu toe opgedane ervaringen gunstig. Niet alleen krijgen de jonge agrariërs inzicht in en begrip voor de Canadese landbouwmethodes, doch zij ondergaan ook de invloed van een verblijf in een buitenlandse omgeving, leren op eigen benen staan, het los van 'thuis' en de traditionele omgeving. Bij velen treedt een merkbare verandering in optreden en manieren op, vindt een praktische vorming van de persoonlijkheid plaats.

Het voorbeeld van Canada lokte ter navolging voor Australië en Brazilië, zij het in veel geringer aantallen.

Hoewel deze programma's niet werden opgezet met de uitgesproken bedoeling de emigratie te bevorderen, leert de praktijk toch, dat een aanzienlijk percentage van hen, die tijdelijk gingen, zich later wel definitief overzee vestigden. Betere voorbereiding voor emigratie laat zich uiteraard moeilijk denken.

Op de jongen boeren-programma's volgden die voor niet-agrariërs. In 1960 vertrok een dertigtal, meest technisch opgeleiden, naar Australië. De heenreis kon, dankzij de medewerking van de Australische regering, op een zeer gunstige voorwaarde worden ondernomen, de terugreis moesten de deelnemers zelf betalen. Elk jaar neemt het aantal jongens en meisjes, dat aan deze stages deelneemt, toe. In 1965 zijn weer drie groepen voor één of twee jaar naar Australië gegaan, met in totaal 192 deelnemers.

Australië had de primeur; doch ook Canada interesseerde zich voor deze programma's. In 1964 was het eerst nog maar een kleine groep, 21 deelnemers, waaronder acht meisjes. Voor 1965 bleek de belangstelling verrassend groot; 143 jongeren hebben de reis ondernomen. De aanmelding was veel groter, doch de gestelde eisen waren vrij hoog, zowel wat opleiding, kennis van de Engelse taal als persoonlijkheid betreft.

Christelijke Emigratie Centrale.

DE ADDICTS

①

Er heerst onder ons christenen dikwijls een zekere tegenstrijdige houding ten opzichte van de wereld. Aan de ene kant geloven we dat we een taak in de wereld hebben te vervullen. Wij zingen b.v. "Wij hebben een lied voor de wereld". Aan de andere kant houden we de wereld het liefst een beetje op een afstand. Men mag er hier en daar eens wat over lezen, maar ons ermee bemoeien doen we meestal niet.

Deze houding heeft tot gevolg dat we de wereld — van op een afstand — wel willen wijzen op de enige Redder zonder wie de wereld evenmin kan leven als wij. Maar in ons spreken over de wereld (de achterbuurten, de alcoholisten, de addicts) tonen wij echter maar al te vaak dat wij slecht met deze wereld op de hoogte zijn. We weten dat het gebruik van bedwelmende middelen verwoestend kan zijn, maar daarmee houdt onze kennis over de narcotica meestal ook op.

Deze onkunde is enigszins begrijpelijk. De meesten van ons zijn gelukkig (!) niet in zo'n milieu groot gebracht. Maar wanneer wij het toch als onze taak beschouwen de wereld te helpen, dan moeten wij ons ook met de gang van zaken in de wereld op de hoogte stellen. Een dokter kan toch alleen een medicijn voorschrijven, wanneer hij met de ziekte op de hoogte is? Indien hij van de ziekte niets afweet en tóch een medicijn voorschrijft, wordt de patient niet genezen en verliest de dokter zijn reputatie.

Dit geldt nu ook voor de kerk en de invididuele christenen. Wij worden door de wereld vaak zo wantrouwend aangekeken omdat wij in het verleden veelal bewezen hebben onkundig te zijn op het gebied van de wereld. Met het gevolg dat de boodschap van de kerk een naïeve indruk maakt. Wij willen daarom in Calvinist-Contact van tijd tot tijd een artikel wijden aan sociale problemen, om zodoende de onkunde te beperken en ons verantwoordelijkheidsbesef te verdiepen.

Het aantal

Meer dan eens lezen we schokkende berichten in de nieuwsbladen en tijdschriften over de toenemende misdaad. Verhalen over marihuana rokende studenten en artiesten en berichten over de smokkelhandel in verdovende middelen komt u bijna in elk blad wel eens tegen. Vooral de laatste tijden hebben de kranten vol gestaan over de L.S.D. en de gevolgen van deze 'drug'.

Is het werkelijk zo erg met die slachtoffers van bedwelmende middelen, of worden de verhalen wat aangedikt terwille van lezers die op sensatie zijn belust?

Volgens betrouwbare statistieken ligt het aantal narcotica-gebruikers, indien men hun aantal vergelijkt met dat van de alcoholisten, niet zo hoog. In de provincie Ontario, met zo'n zeven miljoen inwoners, schat men het aantal addicts op ongeveer duizend, terwijl er tenminste 100.000 alcoholisten zijn. In Amerika wordt aangenomen dat er zo'n 100.000 tot 200.000 addicts zijn, wat in vergelijking met het aantal inwoners in Amerika niet zo veel is. In vergelijking met andere landen is het echter enorm hoog. Het aantal doet ook niet terzake, het probleem zelf is erg genoeg. Want de addict is een bron van misdaad. De verdovende middelen zijn in Amerika b.v. alleen maar op de

(Vervolg op pag. 3)

EMIGRATIE 1946—1965 NAAR LAND VAN BESTEMMING IN PERSONEN

Land van bestemming	1946	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955
Australië	23	95	867	1619	9268	10494	15828	7813	10906	13731
Brazilië	40	140	135	407	281	206	281	615	578	447
Canada	9	2361	6899	6856	7033	18604	20653	20095	15859	6654
Nw. Zeeland	—	8	95	101	503	3187	4575	2575	768	1266
Ver. Staten	369	2911	3128	2605	2883	2262	2634	2843	2708	4012
Zd. Afrika	16	1062	2340	2021	1153	2588	4177	3432	3275	2839
Overige Landen	47	241	373	354	209	264	542	767	582	682
Totaal	504	6818	13837	13963	21330	37605	48690	38049	34676	29631

Land van bestemming	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	Totaal
Australië	10959	6731	7458	8319	8060	4210	2027	1930	2493	2473	125304
Brazilië	288	200	234	230	249	239	143	186	151	195	5245
Canada	7651	11724	7284	5323	5457	1799	1553	1701	1911	2505	151931
Nw. Zeeland	1335	1065	1733	1338	1158	1375	944	594	666	655	23941
Ver. Staten	9220	9074	3745	5332	8700	6045	6175	1572	1825	1606	79650
Zd. Afrika	1819	1224	1956	1689	482	344	490	631	903	1116	33557
Overige Landen	516	403	707	258	229	143	213	172	203	133	6947
Totaal	31788	30421	23117	22489	24335	14155	11546	6786	8152	8683	426575

Synode Christian Reformed Church

Gebruik maken van een ogenblik "relaxation" is de enige manier om een belofte van reportage aan Mr. Farenhorst en zijn lezers in te lossen.

Die ontspanning kwam deze middag zaterdag 11 juli, toen de voorzitter de hamer liet vallen. Ons waarschuwend, dat we maandagmorgen om 9 uur weer prompt op onze plaatsen verwacht worden. Die plaatsen vindt U in het gymnasium van Central College, Pella, Iowa. Een kleine, vredige plaats met een rijke geschiedenis voor wie geïnteresseerd is in de ontwikkeling van het Hollandse kerkelijke en geestelijke leven in de U.S.

De plaatsen zijn goed, maar de zaal oud en weinig animerend. De geluidsinstallatie is een "headache", hetgeen zeer jammer en irriterend is. We hopen, dat het maandag in orde zal zijn.

De overige gebouwen liggen wijd verspreid rondom de gebruikelijke gazons. Oud en nieuw door elkaar.

U slaapt in het Gaass-house of in Pietenpol, als U lid van deze Synode bent. Koffie wordt genuttigd in het eerstgenoemde en voor de maaltijd wandelt U ongeveer een halve mijl weer naar een ander gebouw. De namen houden de giften van vrijgevige mensen in herinnering. Met genoegen denk ik aan Mr. Pietenpol, die nog leeft. Vooral als ik 's avonds, op dezelfde kamer als Ds. Joosse van Georgetown, de moede leden uitstrek in een keurige en ruime slaapkamer.

Lange nachten worden het nooit, want voor acht uur moet het ontbijt achter de rug zijn.

En zo beleven we weer het wonder van een Synode van de Chr. Reformed Church in de U.S. en Canada. Van alle kanten zijn ze weer samen gestroomd: de doctoren (professors), predikanten en ouderlingen. Geen diakenen. Die doen (nog) niet mee. Of ze ooit zullen meedoen zullen we moeten afwachten, want de Synode heeft het rapport van het 'committee', dat voor toelating pleitte, teruggewezen naar het 'study committee'. Ze moeten eerst nog veel meer vragen proberen te beantwoorden.

Dit was eigenlijk de eerste grote 'zaak', die op de tafel van deze Synode kwam.

Achter die tafel zit het moderamen: Ds. "Bill" Brink, chairman; Rev. John Vriend van Lethbridge, welbekend in Canada. Altijd scherp, geestig en 'to the point'. Hij is de 'clerk', of scriba. Stel U van dat schrijven anders niet te veel voor, want zulke mensen doen weinig anders dan de gedrukte rapporten van de 'werkcommissies' opplakken, met als aantekening: 'adopted' of: 'defeated'.

Aan zijn rechterhand zit Ds. A. Brink van Classis Grand Rapids South als tweede scriba, terwijl Ds. H. Vander Kam fungeert als tweede voorzitter.

Ze doen het goed tot nog toe.

Ze werden vlot gekozen, zonder veel extra stemmingen, nadat de synode woensdagmorgen geopend was door de pastor loci, Rev. John Piersma van Pella. Deze had dinsdagavond eerst een bidstond geleid in een volle kerk. Een goede dienst, waarin een koor niet ontbrak, en we het 'Onze Vader' en de geloofsbelijdenis in 'unison' baden en beleden.

Na de opening werd de Synode in de gebruikelijke commissies verdeeld. Elke commissie krijgt een bepaald aantal rapporten uit het agendum en wat later binnengekomen is, toegewezen.

Daar wordt hard gewerkt, vooral de eerste dagen, hetgeen wel moet, want zonder het resultaat van hun zwoegen komt de Synode niet op gang.

Elke commissie heeft een voorzitter en een reporter. Zij adviseren in een rapport, wat zij er van denken. En wat U, naar hun gedachten, er ook van denken moet.

Wee de reporter, die een slip maakt. Hij krijgt z'n werk weer terug en mag met zijn commissie opnieuw beginnen. Zo'n slip kan zijn van technische aard, kan voortkomen uit gebrek aan duidelijkheid, of doordat een commissie iets als goed wil zien, wat de Synode als zodanig niet aanvaarden kan.

Na een dag beginnen de rapporten binnen te stromen. De staf zorgt daarvoor in de typekamer (de voorzitter spreekt dan van de hopper).

Een van de eerste vruchten van dit werk was ook de recommandatie van de commissie om de uitnodiging van classis Toronto: dat de Synode in het Centennial Jaar 1967 op Canadese grond (Hamilton) zou samenkomen. Met de kleinst mogelijke meerderheid ging dit voorstel de weg van alle vlees.

Een hernieuwde poging tot herstemming op vrijdagmorgen had succes, maar het resultaat was nu alleen nog maar slechter. Een gebreke aan goede voorbereiding en de hogere kosten ($10-$15000) waren de voornaamste redenen voor deze afwijzing.

Een hernieuwe poging na enkele jaren zal, naar onze gedachten, zeker kunnen slagen.

Een andere grote (of eigenlijk meer: belangrijke) zaak kreeg haar beslag: het rapport Kerk en film ging met glans en wimpel er door. Het rapport van de studiecommissie (alle leden van Californië) werd en wordt algemeen geroemd als een buitengewoon stuk werk. Deze zaak vond haar oorsprong in een voorstel van classis Eastern Ontario, waar de zaak aanhangig werd gemaakt door Ds. Knoppers, die van dit vraagstuk speciale studie had gemaakt. De negatieve uitspraken over de film in de Chr. Reformed Church fungerend sinds jaren werden vervangen door een positief stuk werk. Om verantwoorde leiding te kunnen geven aan vooral ouders en jonge mensen in deze modern tijd, waarin de film als cultuurvoortbrengsel zo'n enorme invloed heeft via bioscoop en Televisie.

De discussie stond op hoog peil. Aan de orde kwamen:

De verhouding tussen de Christen en de wereld.

De beoefening van de Christelijke vrijheid.

De filmkunst als cultureel verschijnsel.

De Christelijke waardering van de filmkunst.

De culturele taak op het gebied van de filmkunst.

De pastorale taak van de kerk.

Voor al deze onderdelen werden richtlijnen aan de kerken aangeboden om leiding te kunnen geven. Het resultaat zal in een speciaal samengesteld boekje verkrijgbaar worden gesteld.

Moge het tot een grote zegen zijn voor de opbouw van en positief gerichte Christelijke levenshouding.

Een christen wordt geroepen zo te leven, geleid door het Woord en het licht daarvan voor alle verhoudingen in het leven en het geheel van Gods schepping, hoe zondig het ook door velen van God af gericht wordt. En tot oneer van Zijn Naam.

Zo wachten ons nog vele belangrijke rapporten voor deze Synode.

Wie zijn wij: deze gewone mannetjes, ouderlingen en dominees. Maar in die zwakte van het gewone mannetje, mogen we samen worstelen in geloof en gebed om het goede van Christus' Kerk. Nieuwe vragen en toch in wezen dezelfde vragen, doen zich vandaag meer dan ooit aan ons voor.

Maar biddend mogen we voortgaan. Buiten speelt de voorzitter, samen met Prof. Kromminga, president van Calvin Seminary, een partijtje volleyball. Dat kan, want biddend voor het goede van Christus' kerk weten we:

Mid toil and tribulation
and tumult of her war,
She waits the consumation
of peace for evermore.

Maar het wachten gaat met werken gepaard; of liever: het wachten is werken. En gelukkig: iets van het Paradijs mag gevonden worden in de ontpsanning: het spelen voor Gods aangezicht.

Pas als we dat niet meer kunnen: is ook ons werken tot mislukken gedoemd.

Jac. Geuzebroek.

DOMINEES . . .

De Kerk beleeft een tijd waarin er een groot tekort is aan voorgangers. Dit is zo in de Gereformeerde als wel in de Presbyteriaanse en zelfs Rooms-Katholieke kerk.

U heeft pas in het interview met de R.K. kardinaal van Boston kunnen lezen dat hij gewoon was zo'n honderd priesters per jaar te wijden, maar dat dit het laatste jaar er slechts 31 waren.

De Presbyteriaanse kerk van Canada had over 1965, 100.000 dollars meer ter beschikking voor de Zending dan zij had uitgegeven, omdat er geen zendelingen genoeg waren om uit te zenden.

In Nederland hebben we ons dikwijls afgevraagd of de kerk wel de juiste manier volgde voor de opleiding van predikanten. Een vriend van ons b.v. heeft één zoon. Zijn liefste wens was, om net als z'n vader, dominee te worden. Doordat z'n Vader na verloop van een paar jaren telkens weer een beroep aannam naar een andere stad ging hij naar verschillende scholen. In de ene stad naar een H.B.S. en een paar jaren daarna in een ander stad naar een Lyceum enz. Het gevolg was dat hij vast raakte met z'n talen en men hem de raad gaf een betrekking te zoeken. Hij had juist een betrekking aangenomen toen wij een bezoek aan Nederland en dus ook aan zijn ouders brachten. Toen we dit hoorden vroegen we hem of hij er niets voor voelde om het aan de andere kant van de oceaan nog eens van voren af aan te proberen.

Gelukkig leek hem dit wel. Hij moest eerst een half jaar wachten tot hij 18 was en werd toen tot Canada toegelaten. Kort daarop studeerde hij aan Calvin College en heeft nimmer enige moeite verder gehad.

Deze jongen die de Here Jezus van z'n jeugd af heeft liefgehad en zijn leven in Zijn dienst wilde besteden werd in Nederland daarin gehandicapt.

We hebben jarenlang in één der grote steden van Nederland aan de evangelisatie medegewerkt. Iedere veertien dagen hadden we "Contactavonden" voor buitenkerkelijken. Er was niet altijd een dominee beschikbaar om ergens over te spreken, maar er was altijd wel iemand anders die geschikt was om voor ons op te treden. Verscheidenen waren ouderlingen. We hebben ons dikwijls verblijd over de gaven die de Here soms in zulk een uitbundige wijze aan soms heel eenvoudigen geeft.

Het vreemde was dat de bezoekers meestal het liefste naar deze eenvoudige mensen luisterden en het beter begrepen. Misschien omdat zij niet spraken over wat zij "geleerd" hadden, maar over hetgeen zij "geloofden". Eén van deze mensen met bijzondere gaven was en nog jonge man, Pieter Bouman geheten. Hij is thans burgemeester van Willemstad, maar had toen een eenvoudige betrekking. Hij was altijd beschikbaar om te spreken en deed het met grote liefde en kennis. We hebben ons altijd afgevraagd waarom DE Kerk deze mensen, waarin kennelijk op bijzondere wijze de Heilige Geest werkzaam was, niet full time aan het werk heeft gezet.

We hebben wel eens gezegd: wanneer Petrus of Paulus in de Gereformeerde kerk geboren zouden zijn geweest, dan waren ze hoogstens Zondagschool-onderwijzers geworden.

Gelukkig is er in Nederland enige verbetering gekomen doordat men nu in Kampen wat "gemakkelijker" dominee kan worden. Ik meen, zonder dat men Latijn of Grieks behoeft te kennen.

We zouden gaarne zien, dat de kerken meer en beter opletten of er ook bijzondere talenten in haar midden zijn en of de Heilige Geest ook op bijzondere wijze in sommige mensen werkt. We mogen deze mensen niet werkeloos laten blijven; daar is de tijd te dreigend en te kort voor.

Vooral moeten we onze *jonge* mensen er op wijzen dat (zoals 1 Tim. 3 zegt): "Zo iemand tot een opzienersambt lust heeft, die begeert een TREFFELIJK werk". Er is geen mooiere levensroeping dan zoals Efeze 4:12 zegt, te werken "aan de volmaking der Heiligen en tot opbouwing des lichaams van Christus".

Er is geen enkel ander beroep dat meer voldoening geeft of grotere blijdschap. Wij eenvoudige christenen proeven er iets van wanneer we bij bijzondere gelegenheden, van ons geloof in de Here Jezus mogen getuigen.

Jan Drent

DON'T FORGET the

Summer Festival

on Saturday, June 25, 1966

in the Toronto District Christian Highschool,
8th Avenue and Pine Street, Woodbridge, Ont.

YOU WON'T WANT TO MISS THIS DAY ! ! !

ALL THE USUAL BAZAAR STANDS plus LOTS OF GAMES FOR YOUNG AND OLD, NURSERY FOR BABIES, TEA-ROOM, REFRESHMENT STANDS WITH HERRINGS, CROQUETTES, CHIPS, etc. etc. etc.

COME AND SEE FOR YOURSELF
AND HAVE A WONDERFUL TIME

Admission 10¢ per person — Free balloons for the children.

Zie HOLLAND

De plaatsen worden schaars, maar we kunnen U nog helpen op een 21-daags retour naar Holland. Als het moet, zelfs nog op datums als 11, 14, 18 en 21 juli 1966. Retour Montreal-Amsterdam $335.00, Retour Toronto-Amsterdam $381.00. Laat U het ons dan wel zo gauw mogelijk weten? Boek bij de expert:

LUCAS KOOPS
Manager

VALENTINE TRAVEL
Service 485-0336
1642 Bayview Av., Toronto 17 Ont.

Verwacht U Gasten ?

TRAKTEER ZE OP EEN STUK ANANAS PECAN BROOD

Zo volmaakt voor bridgeclubs, namiddag thees of koffiepauzes 's morgens . . . zo populair omdat U het zelf gemaakt hebt met Magic. Magic Bakpoeder werd over vele generaties gebruikt door diegenen die zelf thuis bakken. Probeer het nog heden en ontdek waarom.

ANANAS PECAN BROOD

2 kop eenmaal gezeefde bloem voor alle doeleinden geschikt.
3 theelepeltjes Magic Bakpoeder
1 theelepeltje zout
¼ theelepeltje nootmuscaat
½ kop reuzel
¾ kop korrelsuiker
2 eieren
½ kop ananassap
1 theelepeltje vanielje
½ kop grof gehakte pecans.
½ kop fijngemaakte, gedraineerde ananas

Voorverwarm oven tot 350°F (matig). Vet een 8½ x 4½ inch broodvorm in. Strooi bij elkaar de bloem, Magic Bakpoeder, zout en nootmuscaat. Klop de reuzel; meng de suiker in. Voeg eieren toe, één voor één daarbij kloppend na elke toevoeging. Voeg de droge ingredienten beurtelings met ananassap en vanielje eraan toe. Strooi de pecans en fijngemaakte ananas erover.

Spreid het deeg gelijkmatig uit in de voorbereide vorm. Bak totdat het gaar is ongeveer 1¼ uur. Snij dikke plakken als het koel is.

BAK MET MAGIC . . . .
DIEN HET OP MET TROTS

Een ander fijn produkt van Standard Brands Limited

Canada's eerste landbouwtentoonstelling werd gehouden in 1765 in Windsor in Nova Scotia. (Tekening van Fred Finlay, R.C.A.)

Eerstelingen in Canada:

Canada's Eerste Landbouwtentoonstelling

door John F. Hayes

(Canadian Scene) — Het tegenwoordige Windsor in Nova Scotia was door de eerste Franse kolonisten Piziquid genoemd. Toen dezen in 1755 waren uitgewezen, omdat ze koppig hadden geweigerd om de Britse regering te erkennen, werd het vruchtbare land binnen niet al te lange tijd door nieuwe Britse kolonisten overgenomen. Dezen kwamen voor het merendeel uit het zuidelijker gelegen New England.

In het najaar van 1764 werd de oude nederzetting Piziquid tenslotte officieel veranderd in een gemeente, met de koninklijke naam Windsor. In de wet, die de Township of Windsor in het leven riep werd tevens vastgesteld, dat er iedere dinsdag een openbare markt gehouden zou worden, benevens tweemaal per jaar een jaarmarkt — een in mei en een in October.

Het volgende voorjaar vond de eerste landbouwtentoonstelling hier, in Port Edward Hill, Windsor, plaats, en wel op 21 mei 1765. En het was een pracht van een tentoonstelling; sterke, breedschonkige werkpaarden en slanke rijpaarden werden van mijlen ver uit de omtrek aangevoerd. Het beste vee werd geborsteld en gekamd, totdat het glansde; er waren schapen en varkens en in stevige, met de hand gevlochten manden en hokken zag men kippen, eenden en ganzen, van diverse pluimage.

Haver, tarwe, rogge en boekweit was zorgvuldig met de hand geplukt en in schoven samengebonden. Er waren vaten goudgele boter; grote ronde kazen en potten met augurken en ingemaakt fruit. Pies, cakes, taarten en broden dongen om de ereprijs; handweefstoffen, borduurwerk, leerbewerkingsprodukten — produkten van een welgestelde plattelandsbevolking te kust en te keur.

Een boer bracht veertig paarden mee en hij ontving dan ook een speciaal voor hem vervaardigde zilveren medaille voor deze prestatie. De winnaar van de wedrennen ontving een medaille en een prachtige pantalon van bokkevel. De winnaar van de worstelwedstrijd ontving een paar mooie schoenen met zilveren gespen, terwijl verder ploegscharen, zadels, hoofdstellen, mooi bewerkte zwepen en sporen, geweren en paardetuigen als prijzen werden weggegeven.

In 1766 ontvingen de gevolmachtigden een Royal Charter. Een ovalen renbaan werd aangelegd en besloten regelmatig paardenrennen te houden. De zakenlieden en autoriteiten in Halifax begonnen zich als gevolg daarvan op het importeren van renpaarden toe te leggen. Er werd hevig gewed, zo erg, dat de Governor zich in 1771 genoodzaakt zag om het hele paardenrennen te verbieden.

Sedert die eerste maal in 1765 is deze jaarmarkt ononderbroken teruggekeerd. Thans is het de Hants County Exhibition, die elk jaar in september wordt gehouden. Een monument in Windsor in Nova Scotia herinnert aan het feit, dat hier de eerste landbouwtentoonstelling werd gehouden, die Canada ooit gezien had.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

DE ADDICTS

(Vervolg van pag. 1)

zwarte markt te krijgen. Het is amerikaanse doktoren namelijk ten strengste verboden narcotica-lijders kleine hoeveelheden verdovende middelen te geven. En de zwarte markt laat hun klanten betalen! Aangezien de aan de middelen verslaafden zonder de middelen niet kunnen leven, moeten ze, wanneer hun geld opraakt, op een onwettige manier geld zien te bemachtigen. Stelen is de enige manier om aan geld te komen. De verslaafde wordt dus misdadiger.

Iemand heeft eens dit rekensommetje gemaakt dat ons enig idee geeft wat voor moeiten, zelfs een betrekkelijk gering aantal addicts, de maatschappij kan veroorzaken. Gestel dat er in Chicago 10.000 addicts wonen, die dagelijks op een onwettige manier hun middelen moeten zien op te 'scharrelen'. Indien elke addict elke dag één misdaad uitvoert om aan geld te komen, dan komen er per jaar in Chicago, alleen al door de addicts, 3,650,000 misdaden voor. Zo'n leger van misdadigers geeft de politie handen vol werk. Indien nu elke addict $10 per dag aan middelen besteed, dan betekent dit dat elk jaar een $36,500,000 in handen van de onderwereld komt, waarvan zij geen belasting betalen.

Daarom, al mag het aantal addicts procentsgewijze laag zijn, ze veroorzaken in landen, waar de dokter hen geen klein hoeveelheden verdovende middelen mag geven, zoals in Engeland, heel wat narigheid.

De addicts

Voor het bestrijden van de addicts is het van belang te weten hoe men er toe komt bedwelmende middelen te gaan gebruiken, onder welk omstandigheden men dit voornamelijk doet en wat voor personen in het bijzonder 'vatbaar' zijn voor het gebruik van bedwelmende middelen.

Volgens een canadese statistiek van 1963-1964 schat men dat het hoogste percentage addicts wordt gevonden onder de ongeschoolde arbeidskrachten. Daarna volgen zij die een militaire loopbaan volgen, de geschoolde arbeiders, predikanten en vertegenwoordigers. Men vindt de addicts dus niet uitsluitend in de achterbuurten. Men vindt ze onder allerlei beroepen. Er zijn onder hen zelfs, die, ondanks hun gebruik van bedwelmende middelen, in staat zijn hun werk uit te oefenen.

Maar de vraag komt onwillekeurig bij ons op: "waarom beginnen die mensen toch bedwelmende middelen te nemen" en "wat voor soort mensen raken aan deze middelen verslaafd?" Het gebruik van deze middelen kan verschillende oorzaken hebben. Er zijn onder hen, vooral wanneer het jongeren betreft, die uit nieuwsgierigheid en op aandringen van vrienden ermee zijn begonnen. Men wil de sensatie van een 'happening' wel eens meemaken. Het is daarom van belang de jongeren bijtijds te waarschuwen voor de gevolgen van het roken van een 'strootje', zoals men dit noemt, ook al raakt niet iedereen aan de 'drug' verslaafd. Het zijn vooral bepaalde personen die gemakkelijk aan deze middelen verslaafd raken. Velen van hen zijn allesbehalve misdadig, zoals men wel eens meent. Ze zijn in het geheel niet agressief, maar eerder passief. Velen van hen hebben een minderwaardigheidscomplex, zijn eenzame figuren en zijn met zichzelf verlegen. Sommigen van hen hebben geen doorzettingsvermogen om de studie af te maken of een levenstaak te aanvaarden. Anderen zien tegen het leven op en zijn niet bereid hun schouders onder allerlei levensmoeilijkheden te zetten. Men zoekt dus de toevlucht in de 'drug'. Dit geeft tenminste voor een tijd 'verlichting'. Men vergeet alle zorgen en voelt zich als het ware boven het aardse gewoel uitgetild. De volgende dag is het echter weer de rauwe werkelijkheid van het bestaan. Men ziet tegen het leven nog meer op dan voorheen. Het enige medicijn is dus de 'drug'. Tenslotte raakt men aan het middel verslaafd. Men kan er niet meer zonder. Men wil er ook niet meer zonder. Men tolereert alles, zelfs de misdaad, enkel en alleen om toch maar in het bezit te komen van de bedwelmende middelen. Vroeger of later komt hij (zij) in aanraking met de politie. Men wordt in een gevangenis of inrichting 'opgeborgen'. Zodra men echter wordt ontslagen begint hetzelfde leventje weer opnieuw. Men heeft het tijdens de noodgedwongen tijd van onthouding niet verleerd.

De gevangenis kan dan ook niet de oplossing zijn om het kwaad te weren. Deze mensen moeten op een doeltreffender wijze worden geholpen. Hun levensinstelling moet worden veranderd. Hun wil moet worden ontplooid. Dergelijke personen moeten dan ook niet alleen worden genezen van hun verslaafdheid aan de 'drug', maar vooral bij hun karaktervorming worden geholpen. Het is daarom van belang, nu de 'drug' in het bereik van de opgroeiende jeugd is, de jeugd in het leven levenswaarden mee te geven waaraan zij zich in de stormen van het leven kunnen vastklemmen.

De 'leveranciers'

Meer dan eens hoort men de opmerking: Waarom roeit men de zwendelaars in bedwelmende middelen niet uit? Ongetwijfeld zou dit een goede oplossing zijn. Maar dit is moeilijker dan men denkt, vooral in zulke grote landen als Amerika en Canada. De namen en adressen van de eigenlijke handelaars zijn veelal onbekend. De 'drugs' gaan van hand tot hand en de verkoop loopt over vele schijven. De handel is winstgevend zodat men graag een karweitje in het verkopen van bedwelmende middelen wil opknappen, ook al zijn er risico's aan verbonden.

Bovendien kan op de politie niet altijd worden gerekend. Vooral in de wereldsteden als New York en Chicago laat de betrouwbaarheid van de politie nogal wat te wensen over. Zij staan meestal niet afwijzend tegenover een 'bijverdienste', die zij best kunnen gebruiken. Maar ook al zou hierin verandering worden gebracht, het uitroeien van het binnensmokkelen en verkopen van bedwelmende middelen blijft een moeilijke zaak.

Tegenwoordig probeert men op andere manier de addict te helpen. Daarover een volgende keer.

Gesprek met een Marihuanaroker

Vraag: Waarom "rook" je?

Antwoord: Omdat ik het wil. Geestelijk word je ineens heel rijk. Je kunt alles. Al die schilderijen die hier hangen heb ik gemaakt. Ik heb er ook al veel verkocht. Alleen als ik "rook" kan ik schilderen. De volgende morgen niet meer. Dan beeft m'n hand. Het wil niet.

Vraag: Waarom houd je er niet mee op? Je weet dat je geestelijk helemaal kapot gaat.

Antwoord: Natuurlijk weet ik dat. Maar je bent begonnen uit nieuwsgierigheid. Een vriend van me had zo'n sigaret. Ik moest een trekje nemen, zei hij. Je wilt niet achterblijven. Daarom doe je mee. En het is voornamelijk de nieuwsgierigheid die je dwingt.

Vraag: Van het één komt het ander.

Antwoord: Ja, ik rook nu geregeld en je wilt er wel mee stoppen maar het gaat niet. Ik heb het vaak genoeg geprobeerd. Maar steeds wil je meer en iemand die er aan verslaafd is zoals ik, die vindt ook steeds meer. Nu wil ik er niet meer mee ophouden. Ik rook al een half jaar.

Vraag: Hoe oud ben je nu?

Antwoord: Tweeëntwintig.

Vraag: Wat verwacht je van de toekomst?

Antwoord: Niks. Het interesseert me vrij weinig. We hebben het hier naar onze zin. Kijk maar om je heen. Op dit moment gaat het geweldig. Straks gaat die jongen profeteren. Geweldig.

Vraag: En morgen?

Antwoord: Daar wil ik nu niet aan denken. Morgen is het vreselijk. Je loopt met je kop tegen de muur en loopt stad en land af om sigaretten.

Vraag: Vandaag of morgen pakken ze je. Dan bergen ze je op in een gesticht.

Antwoord: Misschien is dat het beste. Dan ben ik er van af . . .

Uit: Jong Gereformeerd.

Koopt bij de

ADVERTEERDERS IN

"CALVINIST-CONTACT"

Zomerfeest Toronto Highschool

Op zaterdag 25 juni a.s. zal van 10 uur 's morgens tot 9 uur 's avonds een zomerfeest worden gehouden op de terreinen van de Toronto Christian High School.

Het"activity committee" heeft op een grote opkomst gerekend. Alle soorten spellen voor jong en oud zijn georganiseerd, en voor de kinderen zullen er ponies zijn om te berijden. Een grote hoeveelheid voedingsmiddelen is aanwezig, zodat de gasten niets mee te brengen hebben, dan alleen hun beurs. Verder zal er nieuwe en tweede handskleding te koop zijn, alsmede gebreide goederen, borduurwerk, boeken, sieraden, enz. Verder is er een tearoom met de verkoop van eigen baksel voor het weekend. Een hobby room met kunst en andere artikelen is aanwezig, kruidenierswaren en een fotograaf, die in 60 seconden uw foto ontwikkelt.

Mocht het regenen, dan wordt alles binnenshuis gedaan. Voor de kleine kinderen is er een baby-sit. Kortom, alles is in het werk gesteld om de dag een ongedwongen, feestelijk karakter te geven. De St. John's Ambulance zal tevens aanwezig zijn voor eventuele ongelukjes.

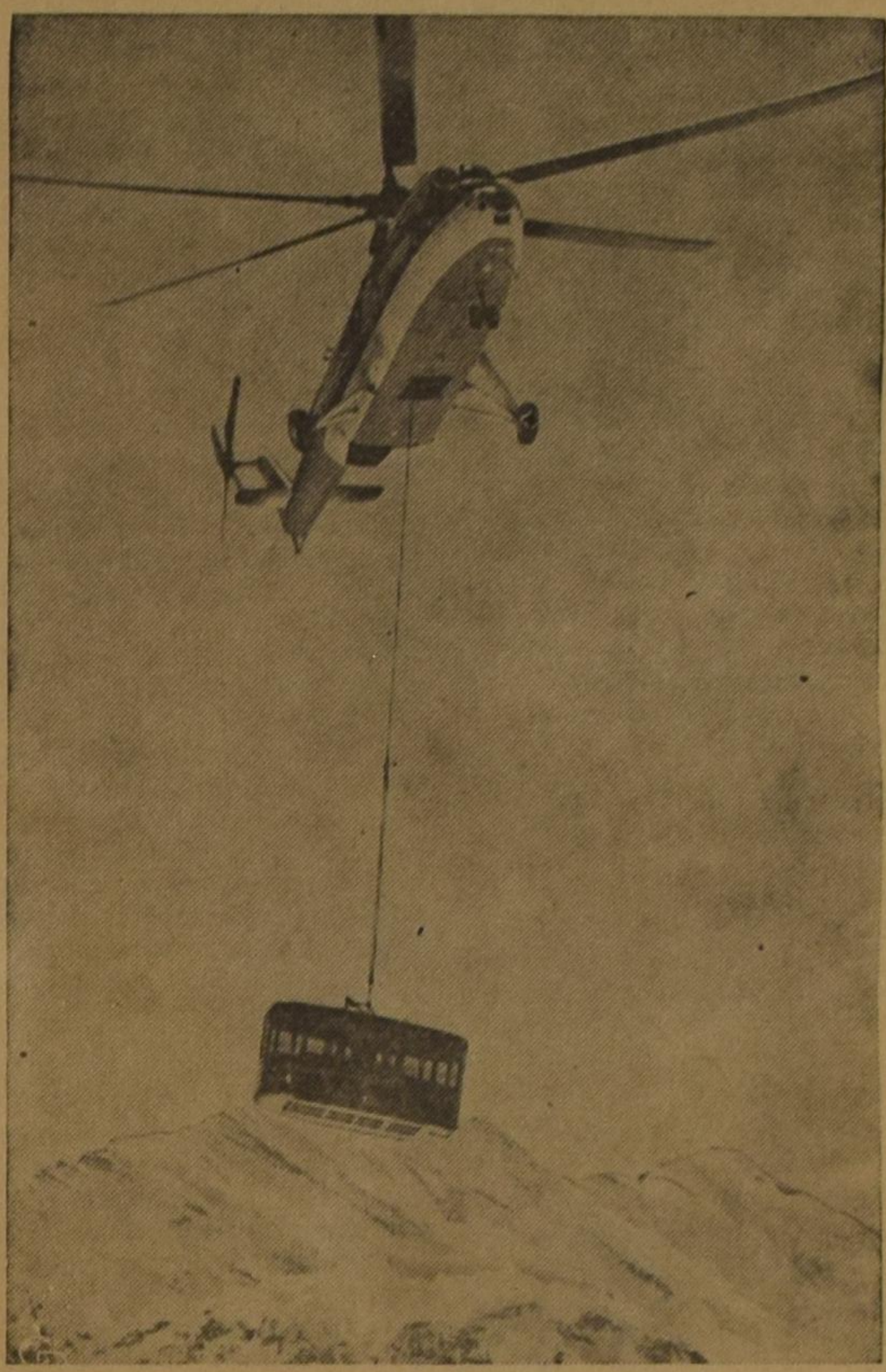

KABELSPOORWEG VOOR DE ALPEN — Een van de 1½ ton wegende wagons wordt van Stechelberg naar Birg, Zwitserland door een Russische MI-6 helicopter over de Alpen getransporteerd. De MI-6s behoren tot de grootste en sterkste helicopters.

Annual Festival 1966

Christian Choir Association of Ontario

to be held on

Friday, the first day of July, 1966

at the

Rockwood Conservation Area

(197 Acres of beauty) on Highway 7, between Rockwood and Guelph, Ontario.

Come and join us on this great day of Christian Fellowship, where we can also enjoy good music, singing, camping, swimming, boating, picnic facilities, fishing. There is a beach also. Lunches, soft drinks, etc. available.

Opening: 10.30 a.m. by Rev. J. Nutma of Dundas, Ontario.

De "Seven Days"

De Canadese pers heeft haar mening over het t.v.-programma "This Hour Has Seven Days" niet onder stoelen of banken gestoken. Over het algemeen kan men zeggen dat *The Canadian Commentator* juist is wanneer haar redacteur, W. H. Baxter, beweert dat de meerderheid van het publiek tegen het C.B.C. bestuur was en zich aan de kant van de C.B.C. productieleiders schaarde. Tot op zekere hoogte vindt het genoemde blad dat ook begrijpelijk. Want het bestuur van de C.B.C. is te 'clay-footed' en te 'butter-fingered' geweest. Dat zij zich onzeker gevoelde toen de kritiek uitbrak is te begrijpen. Het zou, volgens de redakteur niet anders hadden mogen zijn. Indien de C.B.C. in het vervolg niet meer bewegingsvrijheid toelaat aan de productieleiders dan zal het met de kritiek van kwaad tot erger gaan. Maar Mr. Baxter spreekt in zijn hoofdartikel toch de wens uit dat bij de veranderingen in het dagelijks bestuur geen personen worden gekozen die tot de "ranks of the rabbled-rousing producers" behoren. Hij kan zich dan ook niet goed voorstellen dat mensen, zoals Gratan O'leary, George Ferguson, John McClelland, Frank Walker en Pierre Berton, van wie toch mag worden verwacht dat zij er gezonde journalisiteke normen op na houden, zich achter LaPierre en Watson zouden scharen.

Daarentegen spreekt *The Canadian Forum* een geheel andere taal. Volgens hen had het t.v.-programma best kunnen worden vervolgd. Immers "the people *own* it — the managers *run* it". Volgens dit blad hebben de kijkers het voor 't zeggen en moet het dagelijks bestuur van de C.B.C. naar de pijpen van het publiek dansen. Is dit juist?

Het gaat ons nu niet om dit programma, maar om deze *bewering*.

Wij hebben in het geheel geen bezwaar tegen humoristische programma's. Een gulle lach is een uitstekend medicijn. Dat de kijkers wel eens naar wat meer variatie in het t.v.-programma verlangen kunnen wij best begrijpen. Maar is het juist om het *publiek* te laten beslissen wat goed of slecht is?

Sommigen redeneren als volgt. De t.v.-programma's zijn voor de 'entertainment' van de kijkers, dus moet vóór alle dingen met *hun* smaak rekening worden gehouden. Dat is ook *zakelijk*, zo oordeelt men. Wanneer men het echter uitsluitend zakelijk beziet dan kan men beter zeggen dat de 'sponsors' zullen uitmaken wat voor programma's worden vertoond. Dit gebeurt veelal ook. Soms tot ergernis van de kijkers, die zich meestal irriteren aan de advertenties die juist op het moment worden vertoond wanneer de film spannend wordt. Maar de sponsors *betalen* ervoor. De kijkers zijn hun *gasten*. We komen dus tot de conclusie: the *sponsors* own it.

Wanneer wij een communicatiemiddel, zoals de t.v. gaan gebruiken om er touwtrekken mee te spelen wie zal het laatste woord dan hebben? Dan denken we bij dit middel teveel aan onszelf en te weinig aan de anderen of aan, wat men in Nederland noem, de volksgezondheid (de invloed van de t.v. op het volk).

Om met die anderen te beginnen. Moeten die alles maar slikken? Och, zo zegt men dan, je kunt altijd het knopje omdraaien. Er zijn meer programma's. Dat is waar. Maar waarom zou het ene volksdeel het andere volksdeel belachelijk maken of opzettelijk in haar gevoelens krenken? En dat voor de t.v. Waar blijft de *moraal* van deze humanistische mensen? Waar de *journalistieke* moraal? Wanneer de journalisten en de t.v.-productieleiders deze moraal ondermijnen, waarom zou dan b.v. de jeugd zich moeten houden aan bepaalde omgangsnormen?

Maar hiermee is niet alles gezegd. Er wordt m.i. te weinig rekening gehouden met het feit dat t.v.-programma's en krantenartikelen de mensen ten goede of ten kwade *vormen*. Dit is meestal een langzaam proces, maar daarom niet minder doeltreffend! Denk u in dat men voor de t.v. de negers voorstelt als handige knechtjes, maar intellectueel niet te schrander. Jarenlang heeft men dit gedaan. Ik ben ervan overtuigd, dat de meeste kijkers hierachter nooit iets verkeerds hebben gezocht. Het paste nu eenmaal in het verhaal. Maar onbewust is de gedachte bij de blanke bevolking gevormd: de neger is toch een lager ras dan het blanke. Zonder dat men er erg in had is dit 'picture' in onze 'mind' gevormd. Zou zouden we heel wat voorbeelden kunnen noemen. In spotplaatjes worden de politieagenten voorgesteld als lui die een bekeuring geven om promotie te maken. Bij het zien van deze spotplaatjes lacht men er om. Maar wanneer dit veevuldig gebeurt, kan men, wanneer men zelf een bekeuring krijgt, het beeld van de spotprentjes moeilijk kwijt. Dit kan leiden tot het ondermijnen van het gezag van de politie. Hiermee zeg ik niet dat we alle spotprentjes moeten verbannen (ik heb er zelf een doos vol!), maar het is goed dat wij ons bewust zijn van dergelijke invloeden.

Een redakteur van een blad en het bestuur van een t.v.- en radiovereniging moeten hiermee terdege rekening houden! Zij zijn de deskundigen en zijn ook verantwoordelijk voor de invloeden die hun artikelen en programma's op het publiek hebben. Zij moeten er zorg voor dragen dat de programma's of artikelen zoveel mogelijk (dit is een zeer moeilijke zaak) een eerlijk beeld van de situatie geven. Anders zouden de mensen, die op hun informatie zijn aangewezen, *misleiden*.

Als immigranten kunnen we ons goed voorstellen hoe moeilijk het is juiste voorlichting te geven. Wat hadden wij in Nederland een ander idee over Canada en Amerika. Toch hebben de inlichtingen in Nederland onze immigratie voor een groot deel bepaald. Hoe belangrijk is nu b.v. de voorlichting die men u geeft over Vietnam. Stel u voor dat men alleen vertelt of laat zien wat aan de sensatiezucht van de mensen zou voldoen. De programma's zouden er in gaan als koek. Maar wat zijn de gevolgen van een eenzijdige reportage, b.v. uitsluitend over het *leed* van de Vietnamezen? Men zou de gedachte kweken dat de Amerikaanse soldaten wreedaards zijn en dat men de communistische agressie met een korreltje zout moet nemen. Welke gevolgen zou dit kunnen hebben voor de Amerikaanse politiek?

Denk u maar eens in hoeveel schade eenzijdige voorlichting in de kerkelijke pers kan aanrichten en heeft aangericht.

Moeten de lezers of de kijkers — ondeskundigen — beslissen wat hun moet worden voorgelegd?

De oplossing bij het C.B.C. ligt niet bij het publiek, maar bij het dagelijks bestuur. Wanneer het publiek om een beter bestuur vraagt, dan kan dit goed zijn, maar men moet niet in alle opzichten het publiek haar zin geven, maar zich als leidinggevend bestuur eerst afvragen of de wensen van het publiek verantwoord zijn.

P.T.

REISPLANNEN?

Neem eerst kontakt op met

KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.

Wij verzorgen al Uw boot- en vliegreizen, indien gewenst, bij U aan huis. Vraag geheel vrijblijvend, voor prijzen, vliegschema's, en nieuwe afvaartlijsten van de Holland America-Lijn.

BESPREEKT UW REIZEN VROEGTIJDIG via

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Box 307, Burlington, Ont.

634-1813

Dag en nacht bereikbaar.
Kantooruren: dagelijks tot 5.30 P.M. Vrijdags tot 9.00 P.M. Zaterdag van 8.30 tot 12.30.

Amerikaanse vakverenigingen willen samenwerking met andere landen

Aangezien de vakverenigingen in verschillende landen zo groot en invloedrijk worden, vrezen de amerikaanse vakverenigingen dat men op den duur elkaar het leven kan lastig maken door maatregelen te nemen die nadelig zouden zijn voor sommige vakverenigingen. Men is dan ook druk in de weer om de arbeidsbeweging te concentreren tot een beweging die alle vijf werelddelen bevat.

Leiders van de dochtermaatschappijen van General Electric in Europa hebben onlangs in Washington een bespreking gehad met afgevaardigden van General Electric Motors in Amerika.

Bovendien hebben leiders van zestien vakverenigingen uit twaalf europese, aziatisch en zuid-amerikaanse landen besprekingen gevoerd met de United Automobile Workers met het doel wereldraden voor de auto-industrie op te richten.

De vakverenigingen streven naar internationale solidariteit op het gebied van de vakverenigingen, wat eventueel mag leiden tot internationale stakingen. Dit mag betekenen dat wanneer b.v. de regering in Engeland een scheve schaats rijdt, de zeelieden in andere landen uit solidariteit (!) hun werk ook neerleggen, ongezien of dit nadelig is voor de betreffende landen.

Ja, wanneer men de klassestrijd als hèt probleem in de wereld beschouwt, is het begrijpelijk dat men vóór alle dingen de belangen van de arbeidert dient en zich niet te veel bekommert om de belangen van eigen land.

Meer dan 500 schepen liggen gemeerd in de Engelse havens wegens de werkstaking van de Engelse zeelieden. En dit is slechts één van de economische problemen waarmee Engeland te kampen heeft!

ENGELAND: ALLE HENS AAN DEK!

Op het eerste gezicht zou men de indruk krijgen dat de havenstaking in Engeland bedoeld is als een waarschuwing van de vakverenigingen aan het adres van de Labour Party. Want Labour mag nog dezelfde naam hebben, de party wordt niet langer beheerst door de ideeën van de engelse vakverenigingen. Deze hebben in het verleden een slechte beurt gemaakt in Engeland zodat het program van de Labour Party behoorlijk is veranderd. Nu bij de laatste verkiezingen Harold Wilson met een overgrote meerderheid tot minister-president is gekozen behoeft hij nog minder rekening met de wensen van de vakverenigingen te houden dan voorheen, toen hij met zijn kleine meerderheid elke politieke beslissing moest afwegen. Ongetwijfeld roert de vakvereniging ook nu nog zijn staart, maar het behoort niet tot het eigenlijke probleem in Engeland. Dat probleem is het **gebrek aan modernisering.**

De vakverenigingen zijn een **onderdeel** van dit probleem. Want, in plaats van dat de vakverenigingen gezamenlijk hun schouders onder de précaire situatie van Engeland zetten, gooien ze meteen het werk neer om zelfs in de huidige economische situatie hun wensen door een staking kracht bij te zetten. De leider van de boilerfabrieksarbeiders, Dan McGarvey, stelt de leden voor de vraag of zij zich door de politici willen laten dicteren, onverschillig tot welke partij zij ook behoren. (Hieruit blijkt de afstand tussen Labour en Labour Party!)

Hier wordt dus de indruk gegeven dat de situatie uitsluitend te wijten is aan de politici, aan de 'hoge heren' in het parlement. Maar het hele volk is aansprakelijk voor de economische moeilijkheden.

Wat is namelijk het geval? Dat de schatkist leeg is is een gevolg van te veel invoer en niet voldoende de uitvoer. Verschillende oorzaken zijn hiervoor aan te wijzen. Engeland heeft na de tweede wereldoorlog heel wat afzetgebied verloren. Canada, Engelands grootste afzetgebied, komt meer en meer op eigen benen te staan. Het produceert zelf of vindt in het naburige Amerika wat zij voor de oorlog in Engeland kocht. Australië en Nieuw Zeeland beginnen zich steeds meer te ontwikkelen. De handel met Japan en andere aziatische landen neemt voortdurend toe. De overige landen die bij het Gemenebest zijn aangesloten kosten Engeland meestal geld aan financiële en militaire hulp. (Maleisië, Aden en tot voor kort Guyana).

De enige mogelijkheid is om de handel met het europese vasteland uit te breiden. Maar aangezien Engeland niet aangesloten is bij de Euromarkt, is deze mogelijkheid ook uitgesloten. Zelfs al zou Engeland toetreden tot de Euromarkt, dan zou hiermee de oorzaak van Engeland's economische probleem niet zijn opgelost. Engeland moet zélf allereerst een verandering ondergaan. De industrie moet worden gemoderniseerd. Er moet doelmatiger worden geproduceerd. Er is een teveel aan werkkrachten op de fabrieken en kantoren. En de Engelsen zelf zijn te gemakzuchtig. Engeland is altijd het land geweest met de beste methoden, waarom zou men veranderingen aanbrengen, zo oordeelt men. Er is werk; men heeft zijn natje en droogje; de sociale voorzieningen zijn goed, maar men beseft niet dat er voor gewerkt moet worden.

De britse auto-industrie bijvoorbeeld leverde veel kleine wagens aan Oostenrijk, maar de Engelsen hielden geen rekening met de wensen van de Oostenrijkers, zodat deze hun wagens in andere landen bestelden. Zo gaat het in vele engelse bedrijven. Het is dan ook begrijpelijk dat de laatste tien jaar de export is afgenomen met ongeveer 13%. Sinds de oorlog is de produktie in Engeland toegenomen met 31%, terwijl de toename in West-Duitsland, een land van ongeveer gelijke grootte en inwonersaantal, 84% bedroeg. Het laatste jaar bedroeg de toename van de produktie maar 1%, maar de lonen gingen 8.5% omhoog. Iedereen kan op zijn vingers wel narekenen dat deze economie geen stand kan houden.

Met de scheepvaart is het hetzelfde euvel. De zeelieden hebben 17% loonsverhoging gevraagd. Dit was een billijke eis, want ze ontvingen voor een 56-urige werkweek slechts £15 ($42). Dit bedrag is beslist te laag. Maar indien aan de eisen van de zeelieden wordt voldaan dan kan de scheepvaart niet langer met het buitenland concurreren. Denk eens in wat dit zou betekenen voor Engeland dat bijna geheel van de scheepvaart afhangt. De scheepvaartmaatschappijen moeten op de een of andere manier economischer gaan werken. Dan kunnen op den duur de lonen ook omhoog. Momenteel kunnen loonsverhogingen er beslist niet af.

Het enige wat men kan doen is het engelse pond devalueren. Het is een kunstmatige oplossing, maar het kan tijdelijk verlichting geven. Zodoende kan men de lonen verhogen, maar door de veranderde koers komen de vrachttarieven voor de buitenlandse bedrijven niet hoger te liggen. Het nadeel is echter dat hierdoor Engeland als internationale bankier wordt afgeschreven. Dit betekent een bron van inkomsten minder. En de engelse prestige niet te vergeten!

De devaluatie van het Engelse pond zou echter ook tengevolge hebben dat Engeland zich niet bij de Euromarkt kan aansluiten. Want één der vereisten tot het toetreden is dat de wisselkoers van de partners stabiel moet zijn. Voor Engeland zou dit, na de devaluatie van het pond niet het geval zijn.

Amerika heeft Engeland financieel steeds geholpen, maar aangezien die ook krap zit, zal Engeland zelf alle krachten moeten inspannen om haar economie weer gezond te maken. Op het ogenblik kent Engeland dan ook slechts één devies: alle hens aan dek. Dit geldt ook de vakverenigingen die niet zo kortzichtig moeten zijn om hun rechtvaardige eisen met geweld door te zetten ten koste van het nationale belang.

CANADESE HULP BIJ AARDGAS IN AUSTRALIE

Evenals in vele andere landen is nu ook aardgas in Australië ontdekt in de Grippsland in Bass Strait, ongeveer een 150 mijl van Melbourne en 70 mijl van de Melbourne—Mowell gasleidingen. De gasproduktie wordt geschat op een 150 miljoen kubieke voet per dag. In de naaste toekomst hoopt men de bewoners van Melbourne van aardgas te voorzien en, indien mogelijk, eveneens de bewoners van Sydney, die 380 mijl van het aangeboorde aardgas wonen.

De provinciale regering van Victoria heeft de Canadees, Mr. Charles Hitherington van Calgary aangezocht om als deskundige een rapport samen te stellen over de mogelijkheden en de vooruitzichten van het gebruik van aardgas. Op 30 mei j.l. heeft hij zijn rapport aan de regering van Victoria overhandigd, waarin onder meer werd vermeld dat de kosten voor het gebruik van aardgas in de staat Victoria de eerste vijf jaar 116 miljoen dollar en de daarop volgende twee jaar 80 miljoen dollar zou bedragen. Een heel kapitaal! Maar de gaskosten voor de verbruikers zouden aanvankelijk worden verlaagd met 25% en in de toekomst kunnen worden gehalveerd.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included. $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included. $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

LEZERS SCHRIJVEN

Getallen

Geachte redaktie,

Mogen wij een kleine opmerking maken aangaande een zinnetje in het schrijven van Dr. Kistemaker in het nummer van 13 mei: "Getuigen te Jeruzalem". We lezen daar als volgt: "Uit het betrekkelijk kleine groepje volgelingen van Jezus — *ongeveer honderdtwintig personen* — groeide de gemeente enz. Voor dit gedeelte beroept men zich op Hand. 1:15. Maar waarom gaat men dan ook niet even naar 1 Cor. 15:6. Want dan lezen we dat die kleine gemeente op zijn minst vijf tot zeshonderd was. Het gebeurt ook wel eens dat men op Pinksteren krijgt te horen, dat daar honderd en twintig aanwezig waren, terwijl de pinkstergeschiedenis ons geheel niet vermeldt hoevelen daar tegenwoordig waren. Het woord "allen tezamen" kan net zo goed al de volgelingen van Jezus betekenen, tussen de vijf- en zeshonderd, als alleen maar de honderd en twinting van Handelingen één.

Clarence Tuininga,
Neerlandia

ANTWOORD
aan Mr. Clarence Tuininga

Om te beginnen wil ik u hartelijk bedanken voor de opmerking die u maakt en de vraag die u stelt. Inderdaad leert de Schrift dat Jezus aan meer dan vijfhonderd personen verschenen is na Zijn opstanding (I Cor. 15:6). Daarom moet de kerk van Christus vóór de uitstorting van de Heilige Geest groter geweest zijn dan de schare van honderdentwintig personen die te Jeruzalem bijeen waren (Hand. 1:15).

Doch indien we Hand. 1:15 met I Cor. 15:6 willen vergelijken, dan moeten we de verschijning van Jezus te Galilea niet vergeten. Velen van Zijn volgelingen hebben Hem daar gezien. Ofschoon de evangelisten niets over de verschijning aan meer dan vijfhonderd personen schrijven, willen sommige uitleggers de mogelijkheid niet onderschatten dat Matth. 28:16, 17 een vage aanwijzing geeft. Hier lezen we, "En de elf discipelen vertrokken naar Galilea, naar de berg, waar Jezus hen bescheiden had. En toen zij Hem zagen, aanbaden zij, maar sommigen twijfelden". Vanwege de schaarse gegevens valt hier toch niets met zekerheid te zeggen.

Daarentegen mogen we aannemen dat het getal van honderdentwintig (Hand. 1:15) door Lucas gebruikt is om de enorme groei van de gemeente te Jeruzalem aan te tonen. Hoogstwaarschijnlijk moet men de uitdrukking "allen tezamen" (Hand. 2:1) niet groter zien dan de tevoren genoemde schare van honderdentwintig. Lucas spreekt van de gemeente te Jeruzalem en niet van de volgelingen die in Galilea woonden.

Dr. Simon Kistemaker

FREEDOM
is everybody's business !

SEND YOUR DOLLAR to C.J.L. FREEDOM FUND
P.O. Box 151, Rexdale, Ont.

The Committee for Justice and Liberty needs $10,000.00 to finance its actions for freedom of association. What has been your response?

Balance as of last week	— 1,808 contributors	— $4,827.01
Received this week	— 18 contributors	— 195.07
Balance as of today	— 1,826 contributors	— $5,022.08

Stervensangst

Mijnheer de Redakteur,

Ik vind het een gevaarlijk geschrijf van Jan Drent over stervensangst. Alleen de ingang door de enge poort, leert ons wat leven en sterven is. Sterven is God ontmoeten. Bunyan in zijn nu voor velen onbekend boek "Des christens reis", beschrijft vele ontmoetingen met reizigers die zeggen naar de hemel te reizen. Wanneer hij komt aan de jordaan des doods, ontmoet een reiziger moeilijkheden, die hij echter overwint. Hij wordt namelijk per boot overgezet door een veerman, wiens naam is IJdele Hoop. Hij komt zelfs tot aan de hemelpoort, maar wordt afgewezen. Bunyan merkt hierbij op, dat er zelfs van de hemelpoort nog een weg is naar de rampzaligheid. Als het over geestelijke dingen gaat, dan horen wij dikwijls, "je mag niet oordelen!" Wanneer wij de overlijdensadvertenties lezen, zijn ze op enkele uitzonderingen na behouden. Hier wordt ook geoordeeld, nietwaar? en dikwijls voor ons op benauwende gronden.

David dacht er terdege over na. Hij vraagt zelfs of God het hem wil leren, dat de dood ieder uur wenkt. Weten wij nog wel wat het is in Adam de drievoudige dood te zijn onderworpen, nl. de geestelijke, de lichamelijke en de eeuwige dood? Een familielid van ons lag op sterven en had geen houvast. De Ds. die haar kwam bezoeken zei tegen haar: je bent toch gedoopt!! Haar antwoord was: "ik moet de God van mijn doop hebben."

Wat ik hoofdzakelijk met dit schrijven bedoel is dit, wordt ons ambtelijk zowel zondags in de kerk als op huisbezoek nog voorgehouden dat er maar twee soorten mensen zijn. Wordt er nog separerend gepreekt?

Wij zullen persoonlijk moeten leren, dat zalig worden een geheim is.

A.S.

ANTWOORD
van Jan Drent:

De Here Jezus heeft schaapjes, die al huppelende door het leven gaan en Bunyan schapen. Ik geloof, dat het ligt aan ons karakter of waar we geboren zijn. Gereformeerden uit het Land van Altena zijn anders dan die van de Veluwe of Groningen. Inderdaad het is "strijd om in te gaan", maar ook: "*verblijd* u dat uw namen geschreven staan in *Het Boek*". Hoe kunnen we "terneergebogen" zijn als we ons Zonen Gods weten? Ook wij hebben Bunyan gelezen, maar ik houd meer van de dichter van: "Jezus Uw verzoenend sterven, is het *rustpunt* van ons hart.

Jan Drent

Maak Uw keuze uit meer dan dagelijkse KLM vluchten tussen Canada en Nederland !

Vraag Uw Reisbureau Uw reis per KLM te regelen en trek Uw voordeel uit de volgende "Plus Points":

Lagere 21-daagse excursietarieven, "economy" klasse naar Amsterdam:

Van:	
Montreal	$335.00
Toronto/Hamilton	381.00
Winnipeg	461.00
Calgary/Edmonton	535.00
Vancouver	575.00

- Vlieg nu naar Nederland, betaal later.
- Betaal hier voor de reis van familie of vrienden naar Canada. De KLM reikt de biljetten in Nederland uit.
- Indien U in het Westen van Canada woont; neem de trein naar Uw KLM vlucht vanuit Montreal, en spaar!

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

Nederlanders schenken Carillon

door Ed Arrol.

(Canadian Scene) — Een geschenk van muziek, "waarvan ook door onze landgenoten in toekomende eeuwen genoten zal kunnen worden", en dat tegelijkertijd een aandenken aan het oude vaderland vertegenwoordigt, is toegezegd door de Nederlandse Gemeenschap aldaar aan de provincie Brits Columbia. Het is een uit 37 klokken bestaand carillon, dat in de thans in aanbouw zijnde provinciale bibliotheek en archief, vlak bij de regeringsgebouwen in Victoria zal worden geïnstalleerd.

Het is bedoeld als "een uiting van dankbaarheid en waardering voor ons nieuwe vaderland", zoals de heer L. R. Doorman uit Vancouver dat bij de donatie, als voorzitter van de Netherlands Community Centennial Committee, zo mooi uitdrukte. In een brief aan de Nederlandse inwoners van de provincie schreef hij o.a.: "Uw comité is van mening, dat we met dit geschenk de gevoelens van alle Nederlanders in Brits Columbia weergeven en onze erkentelijkheid tegenover Canada voor alles, dat we hier hebben mogen ontvangn. Bovendien vertegenwoordigt het een blijvende herinnering aan ons oude vaderland, terwijl het tegelijkertijd zal worden gewaardeerd en begrepen, niet alleen door onze mede-Canadezen van thans, maar tevens door onze landgenoten in komende eeuwen.

Dit geschenk zal ongeveer $25.000 à $30.000 kosten. In 1958 heeft deze zelfde Nederlandse Gemeenschap ook reeds een glas in lood raam geschonken voor het Queen Elizabeth Theatre van Vancouver, ter gelegenheid van het honderd-jarig bestaan van Brits Columbia als kolonie.

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(34)

Door de glazen deur ziet ze dat Tineke aan Geesje's bed zit. De Bijbel ligt op haar schoot. Ze ziet Tinke's lippen bewegen. Maar wat Tineke leest kan ze niet horen.

Het is dit, wat ze leest.

> Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard?
>
> — — — — — — — — — — —
>
> Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons heeft liefgehad;
> Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen, noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Here.

Tineke doet de Bijbel dicht. Ze denkt over iets na. En dan komt er een intens licht in haar ogen. Ze buigt zich dicht naar Geesje toe.

"Tante, weet u wat de dominee laatst zei? De kerk, zei hij, dat is het nest waar een vogeltje zijn vleugels kan laten groeien voor de eeuwigheid. En dat heeft me zo geholpen. Ik had er vaak een hekel aan, naar de kerk te gaan. Nu zie ik het heel anders.

Maar de kerk, hè Tante, dat is ook wij nu, wij tweetjes, nu we gelezen hebben van God. En misschien groeien mijn vleugeltjes nu weer een beetje, en de uwe ook. En misschien is sterven wel zo, dat je het gevoel krijgt dat je eindelijk vliegen kunt, zo naar God toe."

Nee, Bertha kan niet horen wat daar gesproken wordt. Ze kan alleen maar zien. Zien, hoe voorzichtig Tineke Geesje op het voorhoofd kust. En hoe erg de hand beeft waarmee Geesje, heel even, Tineke's gezicht streelt.

Bij het naar bed gaan zegt Tineke:

"Moeder, het spijt me dat ik zo brutaal was."

"Het is goed, Tineke," zegt Bertha effen.

— — — — — — — — — — — — —

En de volgende dag is Tineke dood.

Het was een zware vrachtauto, die het leven uit Tineke Wierda wegreed; een chauffeur die, om een oude dame die plotseling voor zijn wagen kwam, te redden, zijn stuur omgooide en een vluchtheuvel opreed. En op die vluchtheuvel stond Tineke, alleen maar Tineke, en verder niemand.

Haar schooltas lag een eind verder, daar mankeerde niets aan.

In het huis van Simon Wierda zingt een vrouw. Zij zingt met een vreemde, gebarsten stem een lied van vertrouwen.

> "Wie maar den goeden God laat zorgen
> en op Hem hoopt in 't bangst gevaar,
> is bij Hem veilig en geboren,
> die redt Hij godd'lijk, wonderbaar..."

Dan breekt de stem plotseling af. En de vrouw lacht. Ze lacht hard, smalend, wanhopig.

Haar haren hangen verward om haar bleek gezicht, waarop een begin van verwoesting zich aftekent. Haar japon hangt slordig om haar heen, op de rok zit een grote vlek. Die japon heeft ze al in dagen niet uitgehad.

Als een achtervolgde sluipt de vrouw door de kamers, dan is ze hier, dan daar, angstig gluurt ze achter gordijnen en onder bedden.

Haar handen houdt ze geen ogenblik stil en wanneer ze zit, ook haar voeten niet.

Het is Bertha. Het verdriet heeft haar aan de grens van de waanzin gebracht.

Ja, ze doet vreemde dingen, deze Bertha. Ze heeft de wieg van de zolder gehaald, de wieg van Tineke. Ze heeft hem opgemaakt, ze heeft water gewarmd en het babykruikje gevuld en dat tussen de dekentjes gelegd. En later heeft ze uren bij dat wiegje gezeten en slaapliedjes geneuried en ze heeft over het kussentje en over de dekentjes gestreken. Ze heeft lieve woordjes gestameld en ze heeft Simon de toegang tot de slaapkamer geweigerd. Alleen de verpleegster wil ze zien, die past voor het ogenblik in haar zieke brein.

De dokter heeft lang met Simon gesproken. Simon, die alles doet wat er gedaan moet worden, dag in, dag uit. Maar hij doet dat automatisch. Denken kan hij niet meer, wil hij ook niet meer.

"Nog even zullen we het aanzien," heeft de dokter gezegd, "maar ik geloof dat het beter voor uw vrouw is wanneer ze een poosje ergens buiten verpleegd wordt, ergens waar ze tot rust kan komen."

Simon heeft maar geknikt. Hij vindt het goed. Alles vindt hij goed. "Wat God doet, dat is welgedaan." Zo is het toch? Best, hij aanvaardt het. Meer kunnen ze niet van hem eisen. De rest is onbelangrijk. De rest is: Bertha.

En in de uitbouw ligt Geesje nog altijd te wachten op het einde.

De dood van Tineke heeft haar het minst geschokt. Toen Johan het haar kwam vertellen, heeft ze enkele seconden het moment van de afschuwelijke vernietiging meebeleefd. Maar onmiddellijk daarop drong het tot haar door dat het voorbij was, dat alles nu voor Tineke voorbij was. Geborgen bij God, waar ze zo naar toe had mogen vliegen. Wat deed dat vermorzelde lichaam er nog toe? Tineke leefde!

— — — — — — — — — — — — —

Geesje hoort Bertha zingen. Ze hoort het al een hele tijd.

De zuster is even weg en door het glas ziet ze Simon in de kamer zitten.

Kon ze hem maar troosten. En kon ze Bertha maar troosten. Kon ze hun maar iets vertellen van het vogeltje, dat God waardig keurde om Binnen te vliegen.

Maar wat zal ze?

Bertha heeft ze even in een flits gezien en ze is van haar geschrokken.

En Simon, Simon mijdt haar. Misschien wil hij haar sparen. Maar het doet haar allemaal zo'n verdriet. Ieder dwaalt op zijn eigen weg.

Was Tineke eigenlijk niet degene die hen allen bij elkaar hield?

De glazen deur is een eindje opengeschoven. Zou ze Simon roepen? Zou hij het horen? Haar stem is nog maar zo zwak en Simon is zo ver weg, al zit hij daar dan in die kamer.

Al kon ze maar een paar woorden tegen hem zeggen. Ze heeft geen pijn nu. De injectie is nog niet uitgewerkt.

Bertha zingt. En onderdehand zoekt ze iets. Maar ze weet niet wat.

Ze is nu al drie dagen in de slaapkamer. Het lijkt wel een kinderkamer. Er liggen poppen, beertjes, een rammelaar. Er staat een theeservies en een fornuisje en de kleine Tineke mag alles wat ze vroeger nooit mocht, omdat het te veel rommel maakte.

Een paar dagen is Bertha nu gelukkig geweest in haar waan, dat alles met het kind nog beginnen moet. Ze heeft er nog niets aan bedorven. Ze is blij, want het kind is blij.

Maar sinds een paar minuten is ze weer onrustig. Al zingende loopt ze te zoeken. Ze kijkt rond, nee nee, het is niet in de kamer.

Als deed ze iets verbodens, zo behoedzaam opent ze de deur. Ze glipt er door en sluit hem weer geruisloos.

Hoewel ze op haar tenen naar de trap loopt, blijft ze toch hard zingen. De kinderversjes heeft ze in de slaapkamer achtergelaten. Ze zingt: "Nooit kan 't geloof te veel verwachten..."

Simon hoort dat zingen.

En Geesje hoort dat zingen.

Het komt dichterbij... steeds dichterbij...

Dan gaat heel langzaam de kamerdeur open en Bertha komt binnen.

Het is een lugubere combinatie, die sluiperige, katachtige bewegingen en daarbij dat harde zingen.

Dan ziet Bertha Simon en het lied verstomt. Het is of ze haar ogen aan hem vasthaakt, haar gezicht krijgt iets weerzinwekkends.

Simon ziet haar komen. Hij gaat wel staan, maar hij voelt geen angst. De grootste schrik van zijn leven heeft hij al gehad.

Of niet?

Bertha loopt met stoten. En zo staat ze ook ineens weer stil, een kleine afstand nog tussen Simon en haar.

Geesje kan Bertha nu ook zien. Een genade voor haar dat de morphine nog werkt. Zo ziet ze alles wel gebeuren, maar meer zoals men een film ziet: het is niet echt en straks is het voorbij; en is het mij voorbij.

Bertha staat heel stil nu. En ze kijkt Simon aan. Maar ineens keert ze haar hoofd met een ruk naar de glazen deur.

Nee, ze kijkt niet naar Geesje, maar naar het bankje bij haar bed. Het lege bankje.

En weer begint ze te zingen met dat typische, helle geluid.

"Wie maar den goeden God laat zorgen, en op Hem hoopt in 't bang..."

Het woord knapt af. Ze trekt haar hoofd weer recht en Simon komt weer in haar gezichtskring.

Even dwalen haar ogen schichtig van hier naar daar, dan hebben ze hun prooi gevonden.

Het waas is opgetrokken. Voor hoe lang?

Ze weet dat Tineke dood is. Ze weet dat ze haar nooit meer zal terugzien. En ze weet dat Simon daar staat. Hij, de oorzaak van alles.

Haar ogen zijn als zuigers.

"Hah!," zegt ze wild, "de goede God! de goede God! Nou zie je 't 's.

Waarom heeft die vervloekte wagen jouw vervloekte lichaam niet gegrepen? Waarom dat kind! Waarom dat kind!

Zij aanbad die goede God. Ze vertrouwde Hem. En Hij! Hij vermorzelde haar. Met haar hele Godsvertrouwen."

Nu daalt haar stem tot een hees gefluister, haar ogen krijgen iets loerends.

"Nee, nee, ik heb Hem nooit vertrouwd. Ik had Hem door. Ik wist dat Hij Z'n slag wilde slaan. Nòg ben ik niet oplettend genoeg geweest. Ik had haar naar school moeten brengen, van school moeten halen, haar hand moeten vasthouden, overal weer ze naar toe ging."

Ineens begint Bertha te krijsen.

"Maar jij! jij! Jij hield niet van d'r. Jij had 'r zo wel willen weggeven. Jij! Een onmens ben je! Een beest! Jij hebt haar vermoord! Jij! Jij!"

Ze wringt zich. Ze trekt aan haar haren. Schuim staat op haar mond.

Dan werpt ze zich op Simon. Haar nagels klauwen in zijn gezicht.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
**Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.**

With thanks to God and great joy we announce the birth of our son

JOHN BERNHARD

John and Leny Rustenburg.

A brother for Corinna.

June 8, 1966.

1330 Lakeshore Rd. W.
Port Credit, Ontario.

Ds. en Mevr. J. A. Veldhuis hebben het genoegen U mede te delen het voorgenomen huwelijk van hun dochter

KLASKE JACOBA
met de Heer
MELVIN RAYMOND HALLAM

Het huwelijk zal plaats vinden D.V. op achttien juni negentien honderd en zes en zestig, des avonds om half acht in de United Church Dungannon, Ontario, onder leiding van Ds. A. Veldhuis.
God's Lake Narrows, Manitoba.

On June 9, 1966 we celebrated with our beloved parents

PETER WIERSTRA
and
TJITSKE WIERSTRA—ZIJLSTRA

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That the Lord, who has so richly blessed them in the past, may continue to bless and spare them for each other and for us for many more years to come, is the prayer of their thankful children.

Fergus:
Lowell & Jane.
Robert.
Sidney.
Edward.
Ann.
John Peter.

R.R. 3, Fergus, Ont.

KLOMPEN

(Wooden Shoes)

geverfd, in alle maten, van 13 t.m. 31.

WEDERVERKOPERS GEVRAAGD

door geheel Canada.

Vraagt Prijscourant.

Holland Import Co.

902 - 2nd Street,
NEW WESTMINSTER, B.C.

De 10de Juni fierde ús âlders

MEINDERT POLET
en
EVERTJE POLET—GERMERAAD

it 40ste jier fan hjarren houlik.

Mei tank oan God fiere wy dit mei hjarren.

Pieter en Hinke.
Tom en Sjouk.
Jim en Janet.
Louella en Allan.
Fred en Irene.
Pearl en Carl.
Stuart en Sharon.
Bert en Jean.
Klaas en Loraine (ferl.).
en 27 bernsbern.

Winnipeg, Man. 15.
33 Greene Ave.

On June 17, 1966 we hope to celebrate with children, parents and grandparents the occasion of the 40th wedding anniversary of

ALBERT H. BISSCHOP
and
JANTINA M. BISSCHOP—VOGEL

We pray that God may spare them many more years to come.

Mrs. A. Vogel.
Mr. & Mrs. C. de Bruyn, Jr.
Mr. & Mrs. S. Bisschop.
Mr. & Mrs. R. Jongeling.
Mr. & Mrs. L. Bisschop.
Beatrix Irene.
and 22 grandchildren.

629 West 5th St.
Hamilton, Ontario.

On Thursday, June 16, 1966, D.V. we hope to celebrate with our dear parents

GERKE DYKSTRA
and
HEILTJE DYKSTRA—WAGENAAR

the occasion of their 30th wedding anniversary.

That God may spare them for each other and for us is the wish of their children and grandchildren.

Bill and Ada.
Don and Theresa.
Ralph and Hilda.
Corrie and Andrew (engaged).
Andrew.
and 4 grandchildren.

67 Mary St.,
Barrie, Ontario.

The Lord willing, on June 18, 1966 we hope to celebrate the 25th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

JOHANNES and GERRADINA BOMHOF

That the Lord may spare them for each other and for us, is the prayer of the thankful children.

Hans, Prince Rupert, B.C.
Bep & Tim Greenwood and Jamie, Coquitlam, B.C.
Jasper.
Hilda.

2565 Prior Street,
Victoria, B.C.

Young man, Christian Reformed, would like to

CORRESPOND

with girl, 23-28, in Canada. Please enclose snapshot. All replies will be answered. Write to # 1886, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

The Lord is His great wisdom took unto Himself our son and brother

GEORGE SIDNEY,

whom He entrusted into our care for only a day and a half.

"Suffer little children to come unto Me."

Art and Eda Tiesma.
Betty.
Yolanda.
Heather.
Cindy.

May 30, 1966.

R.R. # 2, Brampton, Ont.

Op 3 juni nam de Here tot Zich, na een kortstondige ziekte, onze geliefde man, vader en grootvader

DIRK VISSER,

in de ouderdom van 74 jaar.

Broek op Langedijk, Ned.: W. Visser—Haanstra.
Grand Rapids, U.S.A.: Clarence en Theresa Visser.
Broek op Langedijk, Ned.: Hans en Marie Visser.
Grand Rapids, U.S.A.: William en Frances Visser.
en kleinkinderen.

De begrafenis heeft plaats gehad woensdag 9 juni te Broek op Langedijk.

The consistory and congregation of the Grace Christian Reformed Church of Chatham, Ontario, extend sincere Christian sympathy to their pastor, Rev. Jacob B. Vos, in the passing away of his Father.

May the Spirit of God apply the promises of Scripture to comfort the bereaved.

The Consistory.

Annual

Andijker Picnic

July 1

Usual place.

Waneeta Beach,
Port Bruce, Ont.

---

100 Acres Gemengd Bedrijf

5 mijlen vanaf York.

8 Kamer huis, van alle gemakken voorzien. Geschikt voor twee gezinnen. Grote barns, varkensschuur. Machineschuur. Alle nodige machinerieën. 50 stuks vee, 10 zeugen, 500 legkippen. Vraagprijs $56,000, downpayment $20,000 (open for offer).

JACK BYLSMA

1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

A young, motherless family in my congregation urgently requires

DOMESTIC HELP

There are four children between the ages of 10 and 1½. May I ask any lady that feels for such an important task and loves to be with children to contact me as soon as possible? Rev. A. De Jager, 1063 Eastlawn Avenue, Sarnia, Ont.

Gevraagd:

EEN FLINKE JONGEN

16 of 17 jaar, voor licht greenhouse work (flowers). S. De Vries, 360 Martindale Rd., St. Catharines, Ont. Phone after 8 p.m. Phone MU 2-1291.

MALE HELP WANTED

Applications now being received for two male employees at one of Canada's largest and most modern poultry farms. Good wages and excellent opportunities. State name, age, and experience to John Hoytema, % Feather Crest Farms, Box 36, Mount Albert, Ont.

BUSINESS OPPORTUNITY

Successful Feed-Poultry Business. Included is warehouse, mixing room, office, stable, poultry houses for 3,000 layers, eight-room modernized home. Excellent retail egg market at door. Owner is retiring. For further particulars write Howard Latsch, Box 379, Palmerston, Ont.

For sale:

FARM WITH 480 ACRES

with 200 acres clear. Has a complete line of farming machinery, good milk quota, with fifty head of cattle. Large milk house has bulk tank, also hot and cold water. Large barn has running water. Seven room house has full basement, new oil furnace, modern bath rooms, also hot and cold water. Large spring supplies water to the farm. Located twelve miles from Christian Reformed Church. Apply A. Kamerman, R.R. 1, Stratton, Ontario, Canada.

For rent:

FURNISHED THREE-BEDROOM SUMMERHOME

10 miles from Sauble Beach. $25 a week. Ideal for a larger family. Quiet surroundings. Write J. Bergstra, Shallow Lake R.R. 1.

Bijzondere aanbieding

90 ACRES best land, pracht location. 2 Tractors, loader, elevator, wagons, Harvester, power mower, spreader, etc. 20 Melkkoeien, 9 heifers en jongvee. Ruime veestal, 90 ton silo, en verdere bedrijfsgebouwen in prima staat. 8 Kamer huis in goede conditie. Melkcontract. Slechts $36,500 met $12,000 down.

—

Combinatie **FRUIT en BROILER FARM.** 21 Acres of mixed fruit, 7300 broiler quota. Alle machinery en implements. Prima huis, meer dan middelmatig inkomen.

Slechts een greep uit onze ruime keuze Dairy en Mixed Farm, Fruit- en Beef Cattle Farms.

Alles dicht bij Kerk en School.

GERRIT OTTEN

Phone 563-7904
BEAMSVILLE. ONT.

Agent for HAROLD JARVIS
Real Estate Ltd., Grimsby, Ont.

PHARMACARE

Het woord 'medicare' is al wel zo ingeburgerd dat iedereen weet wat hiermee wordt bedoeld. Het is een ziekteverzekering opgezet door de regering. Maar met de onkosten voor doktoren en het ziekenhuis gaan gepaard de onkosten voor de medicijnen. Deze zijn tegenwoordig ook niet voor de poes. Verleden jaar heeft het canadese volk een bedrag van 200 miljoen dollars voor medicijnen op doktersadvies besteed. Dit is ongeveer 40% van het bedrag dat de Canadezen aan dokterskosten uitgeven. Nu is het moglijk zich te verzekeren tegen de onkosten van medicijnen, maar dit geldt hoofdzakelijk groepen. waarvan de aangeslotenen de eerste 50 dollar moeten betalen.

De Canadian Pharmaceutical Association Inc. (C.P.A.) is nu van plan met een nieuwe verzekering te komen, de Pharmacare. Waarschijnlijk zal de provincie Alberta de eerste zijn waar, naar men hoopt, deze verzekering van kracht zal zijn.

Liefhebbers voor deze verzekering moeten aan de volgende eisen voldoen.

1. Groepen van vijf personen en meer komen in aanmerking voor deze verzekering. Georganiseerde groepen met het doel ziekteverzekering te ontvangen, groepen van suikerziekte-patienten en patienten die lijden aan gewrichtsreumatiek komen voor deze verzekering niet in aanmerking.
2. Aangeslotenen moeten zelf de eerste $10 betalen wanneer het één persoon betreft. In geval van een gezin is het $20. Pharmacare betaalt 80% van de volgende $50 (gezin $100). De resterende 20% van de onkosten moet de aangeslotene zelf betalen. Zodra de onkosten meer dan $60 per jaar bedragen betaalt de verzekering het gehele bedrag, uitgesloten de $10 of $20.
3. De premie bedraagt ongeveer $1 per persoon per maand. Gezinnen betalen ongeveer $3 per maand.
4. De aangeslotenen ontvangen een identificatie kaart en een boekje met geponste kaarten, voorzien van een lijst met medicijnen, dat als kwitantieboekje dienst doet. Men betaalt de apotheker zijn eerste tien of twintig dollar en het procent van de onkosten dat men zelf moet betalen. De apotheker verstuurt de 'kwitantie' naar de verzekering om het resterende bedrag van de kosten in ontvangst te nemen.

Ter overname wegens ziekte

LANDSCAPING AND GARDEN CENTRE

in Canada's hoofdstad. Dicht bij Chr. Ref. Church. Prijs van huis en winkel $30,000 totaal. Genegen koper in te werken. Schrijf aan no. 1882, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FARM FOR SALE

4 miles north of Emo, Ontario. 180 acres, 120 clear. Excellent buildings, 2 unit Surge milking machine, 1 good tractor, 1 very good mower, 1 good rake, 1 almost new wagon, 1 brand new manure spreader. Plenty of water with system in barn. Apply to R. Hoogsteen, R.R. 2, Emo, Ontario.

Buitengewone aanbieding

TURKEY FARM

50,000 sq. ft., 30,000 turkeys 3 x per jaar. Contract gegarandeerd voor 3 jaar à 35¢ per stuk. Prima gebouwen, waarvan 20,000 sq. ft. nieuwe gebouwen. 6 Acres land, pracht location aan Highway. Chr. Ref. Church ½ mijl. Bus voor Chr. School voor de deur. Town water en gas. Solid brick huis, 9 kamers. Vraagprijs $85,000, down $26,000—$28,000. 1st mortgage for balance 6½%, 2nd mortgage mogelijk voor aanvulling downpayment. Verdere inlichtingen

GERRIT OTTEN

Phone 563-7904
BEAMSVILLE. ONT.

Agent for HAROLD JARVIS
Real Estate Ltd., Grimsby, Ont.

FARMS TE KOOP

Een 100 acre farm. Deze farm is in gebruik als salesbarn. Eén keer per week wordt hier een sale gehouden van koeien en varkens. Dit is een winstgevend bedrijf. Kan gekocht worden met of zonder land of desgewenst met 10 acres. Deze business is prachtig gelegen in een farmrijk district. Open for offer.

Tevens een 100 acre farm, 95 acres bruikbaar. Enige mijlen van Thamesford. Nieuwe barn, 6 jaar oud huis, heeft alle moderne gemakken. Veel nieuwe seeden. Deze farm kan gekocht worden met de oogst voor $22.000 met $5000 down. Is direct te aanvaarden.

En voor meer farms, van 50 tot 500 acres, rond Woodstock, Delhi en Aylmer, schrijf of bel

Mr. of Mrs. J. Wybenga

Box 73, BEACHVILLE, Ont.
Tel. 423-6406

Vertegenwoordigen

Henri Bouckaert

Realtor, Aylmer, Ont.

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor
Commisioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

•

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

Looking for Part-time Work?

Opportunity for men or women 25 to 55, to supplement income by $100 per month. Applicant must have a fair knowledge of English, have good appearance and ability to meet the public. May eventually lead to full-time employment.

For local interview, phone FIELD ENTERPRISES, MR. A. B. HAVEN, Manager, 485-0458, or write to 150 Eglinton Avenue East, Toronto.

WIJ HEBBEN PLAATS VOOR EEN

Ervaren Boekhouder

bekend met Canadees systeem van boekhouden en Engelse correspondentie.

De Boer's Furniture Import Ltd.

5051 Yonge St., Toronto - Willowdale. Phone 222-1109

For Sale

BAKERY - COFFEE SHOPPE

Retail — Wholesale

Bread - Rolls - Donuts -Cakes -Pies - Cookies - Ice Cream
Breakfast - Lunches - Dinners.

Soda Fountain. 54 Sits. At Main Ave. in Lansing, Mich. Same owner for 15 years. Big opportunity for large family or 2 partners (baker and cook). Next to Church and School. Owner (Dutch baker) will help out for 1 month if necessary.

$20,000 - $5,000 down. Easy terms. $150.— rent.

JACK KOHLER, 1601 E. Michigan Ave., Lansing, Mich, U.S.A.

SCHAAPSCHEERDERSFEEST IN EDE

Ook dit jaar is weer het folkloristische Schaapscheerdersfeest gehouden in Ede. Met ouderwetse handscharen wordt de schaapskudde op de Ginkelse heide van zijn broeierige last ontdaan. Als altijd was er ook dit keer veel belangstelling voor dit oude handberoep.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Niagara Falls, Ont., H. De Bolster te Brampton, Ont.
te Edmonton (II), Alta., G. Rignalda te Belleville, Ont.
te Blyth, Ont., J. J. Wiegers te Hawarden, Iowa, U.S.A.

Bedankt
voor Barrhead-Westlock, Alta., S. Viss te Houston, B.C.

□□□

AFSCHEID DS. J. KOOPMANS

Na bijna 4½ jaar onze gemeente te hebben gediend, was de tijd van afscheid voor onze predikant aangebroken.

Woensdag 8 juni was hier een speciale avond voor belegd en de opkomst was verrassend groot.

Een mooi programma werd uitgevoerd, waarin het luimige gedeelte ook niet ontbrak. Het was een genotvolle avond.

Bepaalde historische gebeurtenissen uit de praktijk van Ds. Koopmans werden op humoristische wijze ten gehore gebracht.

De gemeente toonde haar waardering voor het werk verricht door Ds. en Mrs. Koopmans door het aanbieden van een geschenk.

Deze avond zal niet licht worden vergeten door de gemeente en het gezin Koopmans.

Op zondag 12 juni heeft Ds. Koopmans zijn afscheidspreek gehouden. Zegene de Here Ds. Koopmans in zijn nieuwe omgeving en moge de gemeente van Brockville spoedig zijn nieuwe predikant ontmoeten.

H.M.

□□□

MODERAMEN VAN DE SYNODE VAN DE CHR. REF. CHURCH

Op woensdag 8 juni jl. koos de synode van de Chr. Ref. Church, die momenteel in Pella, Iowa vergadert, de volgende leden voor het moderamen:

Voorzitter: Rev. W. P. Brink van Classis Muskegon.
Vice-Voorzitter: Rev. Henry Vander Kam van Classis Kalamazoo.
Eerste Scriba: Rev. John Vriend van Classis Alberta South.
Tweede Scriba: Rev. Arnold Brink van Classis Grand Rapids South.

□□□

CANADIAN REF. CHURCH

Beroepen
te Carman, Man., Kand. C. Van Spronsen te Taber, Alta.

Bedankt
voor Winnipeg, Man., Ds. W. Vis te IJsselmuiden, Nederland.

ORTHODOX PRESBYTERIAN CHURCHES — CANADIAN REFORMED CHURCHES

The General Assembly van de Orthodox Presbyterian Church heeft aan haar Committee for Ecumenicity and Interchurch Relationship opdracht gegeven om nader contact op te nemen met de Deputaten van de Canadian Reformed Churches.

—Canadian Reformed Magazine.

The Christian Reformed Church of Clinton requests

PULPIT SUPPLY

for July 3, 10 and 24. Ministers vacationing in the Lake Huron region contact Mr. John Land, R.R. 2, Bayfield, Ont.

PULPIT SUPPLY WANTED

for the 7th, 14th, 21st and 28th of August. Ministers vacationing in the Pinery Provincial Park area please contact Mr. Gordon Ellens, R.R. 2, Forest, Ont. or phone 873-5515.

PULPIT SUPPLY WANTED

for June and July. in the Brandon Christian Reformed Church. Interested ministers please contact the clerk Mr. D. Van Heyst, Box 792, Brandon, Manitoba, if you will be in the area.

COLLINGWOOD CHANGES THE (CHURCH) TIMES

All Calvinist vacationers coming to Collingwood and vicinity are cordially invited to come and worship with the Chr. Ref. Church. The worship-times are as indicated in the yearbook, 10 a.m. and 3 p.m. EXCEPT for the fourth (and in July the fourth and the fifth) Sunday of the month. Our live broadcast morning service then will start at 11 A.M.

DE "BELIJDENIS 1967" AANGENOMEN DOOR DE GENERALE SYNODE VAN DE UNITED PRESBYTERIAN CHURCH

De 178ste Generale Synode van de United Presbyterian Church heeft in haar te Boston gehouden zitting de voorgestelde "Belijdenis 1967" goedgekeurd. Sinds dit ontwerp verleden jaar in de te Columbus (Ohio) gehouden Synode voorlopig was aanvaard en naar de kerken was doorgezonden ter bestudering, is er heel wat over te doen geweest. Een speciale commissie werd benoemd om de amendementen die zouden worden ingezonden te bestuderen. In de kringen van de United Presbyterian Church zelf werd zelfs een organisatie opgericht "Presbyterians for Biblical Confession", met het doel veranderingen aan te brengen in de voorgestelde "Belijdenis 1967". De bezorgdheid van deze broeders richtte zich vooral op de beschouwing van de Bijbel die in het ontwerp voor deze nieuwe belijdenis naar voren kwam, en waarbij de oude opvatting dat de Bijbel het geïnspireerde, onfeilbare Woord van God is, werd losgelaten. Alle gevoerde actie heeft niet mogen baten. De oppositie tegen de nieuwe belijdenis is in de United Presbyterian Church blijkbaar zelfs niet sterk genoeg geweest om een enigszins betekenend aantal leden naar de laatste Synode af te vaardigen.

De amendementen die door de speciale studie-commissie waren ingediend, waren principieel van weinig betekenis. En toen de eindstemming kwam waren er van de 837 afgevaardigden slechts 2 die tegen **stemden.**

Dit voorstel gaat nu naar de 188 classes van deze kerk. Twee derde van dit aantal **classes zullen deze** nieuwe belijdenis moeten goedkeuren, vóór dat de volgende Generale Synode, die volgend jaar zal worden gehouden, ze definitief kan invoeren. De beslissingen in de classes worden met eenvoudige meerderheid van stemmen genomen.

I.C.N.

WIJ LAZEN VOOR U

STATEMENT OF THE PRINCIPLES AND GENERAL PROGRAM OF THE A.R.P. Edited by the Deputies of the Anti-Revolutionary Party in the Netherlands, and published in 1961.

This little pamphlet (14 pages in all) is the statement of principles and the guideline for political action of the Anti-Revolutionary Party (A.R.P.) in the Netherlands. Its smallness and constitutional presentation makes for easy and interesting reading, but at the same time does not hide the fact that the Statement was prepared in a 20th century European context, with all its social and political characteristics peculiar to the Netherlands.

Thus the pamphlet states that "the A.R.P. accepts the existing Constitution as the foundation of our political institutions". With the absence of a proper national amending formula for the B.N.A. Act and with the increasing opposition to the Act because of its inability to incorporate the new social and provincial demands (especially those of Ontario and Quebec), this statement has little meaning for the Canadian environment. The pamphlet shows quite clearly that it caters to the Dutch social and historical peculiarities.

But is does not follow, that because the pamphlet is not written in a peculiarly Canadian context, we can therefore forget about it; the pamphlet also deals with principles which the A.R.P. claims to be Biblically-oriented, and because all Biblically oriented principles are universally applicable, we Canadians may benefit enormously by applying the Statement's principles to the Canadian situation.

Thus we can confess with the A.R.P. that "God is the absolute Sovereign and that He has given to Jesus Christ all power in heaven and on earth" and that "both the Government and the people are to acknowledge His power and are therefore obliged to keep the commandments of God for the life of the state". When making this confession, we at the same time confess — particularly important in democratic countries — that "not the will of the people, but the sovereign power of God is the foundation of the authority of Government."

To this the A.R.P. adds that the Government "should take into consideration the condition of the nation's sense of justice". Unless this simply means that the Government should at all times **be aware of** the "nation's sense of justice", the statement allows for the possibility of disobeying God's authority in those cases when the "nation's sense of justice" conflicts with the Bible's sense of justice. If this is the intended meaning, then surely the A.R.P. has recently become less concerned with its principial basis and more concerned with the continuation of political success. Whether this is the intended meaning, of course, is open to question, and can best be resolved for the reader, by spreading the pamphlet.

What is certain, however, is that, given man's sinful nature, there exists a natural tendency within all Biblically-oriented political parties to elevate their concern for political success at the expense of the party's principles; this is particularly true once power has been tasted, and its taste proved sweet. This is a danger which every ideologically-oriented political party must continually fight in order that it maintains its ideological character.

An interesting statement in the pamphlet concerns the attainment of national consciousness, which the A.R.P. feels is developed by stimulating "a knowledge of Dutch history and an understanding of the significance of the struggle for justice and liberty". This is particularly interesting since Canada has not as yet achieved such a consciousness, for most Canadians at present have never felt a pride in and love for their culture and heritage. Of course there are reasons: our society does not simply consist of one culture, but of several competing cultures; and we have not simply been presented with a proud and pleasant heritage of these several cultures, but with a history, which in large part depicts the struggles and hardships between them. More important than the reasons however is its solution. In spite of the peculiarly Canadian historical conditions, the development of a national pride and consciousness remains dependent upon the development of a firm and proud heritage, and a co-operative relationship between our wide variety of cultures. Although the Dutch do not have this cultural variety in the Canadian sense, their positive approach to the development of their national consciousness can nevertheless serve as a good example for us.

With this educational purpose in mind, I wish to recommend the pamphlet to you.

Herman Jonker.

TEACHERS WANTED

The Holland Marsh Christian School will be in need of a

TEACHER

for grades 3 and 4, for September '66.

Please send application stating qualifications, experience, references, etc. to: R. Hovius, R.R. # 2, Newmarket, Ont. Tel. 895-9975.

Due to the necessity of expansion the John Calvin Christian School of the University City of Guelph urgently needs a

3rd TEACHER

for the primary and intermediate grades.

Send applications to the Principal, Mr. T. Bootsma, 290 Water Street, Guelph, Ont.

Calvin Christian School is in need of

A TEACHER

for grade 5, approx. 30 pupils. Please send letters of application to Mr. J. Postma, Principal, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

Due to expansion, Calvin Christian School, Victoria, B.C. requires

A TEACHER

for the intermediate grades. Kindly send applications to Mr. H. van Huizen, Principal, 2560 Shelbourne St., Victoria, B.C.

Due to higher enrollment the Clinton Christian School will be in need of a

SIXTH TEACHER

for the intermediate grades. Please contact Mr. W. J. Bakker, Box 317, Londesboro, Ont.

Calvin Christian School, Winnipeg, Manitoba, is seeking applications for

TEACHERS

for Grades 3, 4 and 5 for the school year 1966-67. Attractive salary schedule. Please send inquiries and applications to Mrs. B. Ryzebol, Box 116, R.R. # 5, Winnipeg, Manitoba.

Due to expansion, the Timothy Christian School of Williamsburg, Ont. will be in need of

ONE TEACHER

for the 1966-1967 school year.

Please send your application to: Mr. E. Dentz, R.R. # 1, Iroquois, Ont.

Due to retirement and expansion, the Canadian Christian School Society of Smithers and Telkwa, B.C., in the beautiful Bulkley Valley, is still in need of

ONE TEACHER

for grade 1.

Please send applications, stating qualifications, experience and references, to the Secretary, S. Jaarsma, Box 852, Smithers, B.C.

OTTAWA CHRISTIAN SCHOOL requires a

TEACHER

for grade one this Sept. Secretary Mr. S. Vandewint, 289A Zephyr Ave., Ottawa 14, Ont. Principal **Mr. E. Geertsema, 624 Fuller S.E.,** Grand Rapids, Mich. 49506.

Urgently needed for the Terrace Calvin Christian School

ONE TEACHER

for grades 1-3 in order to be able to start our school. We have a principal. Come to the beautiful Skeena Valley. For further information write to: Mr. E. Talstra, Box 317, Terrace, B.C.

"IN BEAUTIFUL BRITISH COLUMBIA"

The Ladner Christian School will need a

QUALIFIED PRINCIPAL

(grades 6 and 7).

Send inquiries to: A. Terpstra, P.O. Box 662, Ladner, B.C. Canada.

FRIDAY, JULY 1 — DOMINION DAY

MUSICAL FESTIVAL

at Rockwood Conservation Area on Highway 7, between Rockwood and Guelph, Ontario.

MEET THE LAMMERS' FAMILY AT THEIR DISPLAY!

CHRISTIAN BOOK CENTRE

The largest variety of books, records, etc. we have ever shown.

If you have an opportunity, visit our basement bookstore in West Hamilton, Longwood Rd., two blocks North of King St. W.

Wooden Shoe

Uw Hollandse Winkel

SNIJBONENMOLENS, HEREN-PORTEMONNAIES

Zojuist ontvangen: grote collectie theebeurzen, baby uitzetten, wollen dekens, wandkleden. Vraagt prijslijst.

1058 Main Street West, Hamilton, Ont. JA 8-1932

BRONCHITIS,

astma, ammbeien, bedwat., blaasklachten, bloedarm.-zenuwzwakte, gal- en leverkwalen, gassen, hoofdpijn, huiduitslag-jeuk, zweren en puisten, maag- en darmkwalen, maagzweer, nierontst.-steen of gruis, pijnlijk of moeilijk urineren, reuma of enige andere slep. ziekte? Slik geen vergiften, doch neemt de alom en vanouds bekende onschadelijke Flora geneeskruiden. Ongelooflijk mooie resultaten. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Spring Rally and Cadet-O-Rama

of The Huron and Erie Council of the Calvinist Cadet Corps, held in the Clinton, Ont. Christian Reformed Church on May 28, 1966

The Rally was opende with the singing of Hymn No. 237, after which two London cadets gave us a rendition on their trumpets.

A Sarnia cadet acted as cadet captain and led us through the cadet salute to the flag, the cadet pledge, the cadet verse and the cadet code.

A word of welcome was spoken by Jack Roorda on behalf of the Clinton club, the hosts of the Rally.

Our Council President, Herman Louter, led us in prayer and read to us from Scripture. He welcomed everyone present and thanked the Clinton congregation for allowing us to use their building. He then spoke to us about our code "Living for Jesus," and the serious part of cadetting.

The Secreary Ed Lammers gave us his report of the Council's study year just completed.

The Treasurer, Wm. Van Reenen rendered his report on the Council's financial standing.

The Secretary then presented the H. and E. Council's Blue Star awards to our President Herman Louter, and to our Congressman John Nusselder. The President presented the same award to Counselor Henry Kuiper. These awards were presented for outstanding contributions to cadetting by these three Counselors.

Rev. Sikkema then spoke to us on the theme "Cadets in uniform, out of uniform". This young minister proved to be a most interesting speaker, who held the attention of all present with vivid and pointed examples.

Herman advised the cadets will be given a free lunch as a reward for their efforts during the fund raising drive.

The six judges who judged the displays finally entered the auditorium, the time they spent judging attests to their difficulties in picking one display over another.

The evening program was started with a sing song.

The Council Fund Raising awards were presented to the following cadets: Herman Gerrits of the Clinton club; Gordon Chapman of the Kitchener club; John Barneveld of the Sarnia club; Sikkema Hoiting of the Woodstock club; Martin Bouma of the London club received the Council's grand prize as top seller. The St. Thomas club did not participate in this project, as they held their own fund raising drive for the same purpose.

The project winners were presented as follows: Non Merit Steve Bydeley; Merit Badge project trophy was won by Fred De Vries; Cadre Project Trophy was won by the Kitchener club; The Club Challenge Trophy was won by the Sarnia club.

As a special treat for us five young people from the London Christian Reformed Church played and sang five popular songs for us which were enjoyed by all, and at the insistence of the cadets they gave us two encores.

Herman thanked them warmly. He also thanked the Clinton Counselors and the ladies who so ably assisted them for a well organized Rally.

Rev. Heersink from the Clinton, Ont. Church, spoke to us about our wonderful Rally, and thanked us on behalf of Henry Kuiper and the Clinton club and congregation, for the Blue Star reward presented to Henry. He commented on the wonderful spirit and enthusiasm present today and in all of cadetting.

The day was an inspiration to all that attended.

E. J. Lammers, Sec.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

HET PLAN VOOR DE NIEUWE DUITSE "AUTOBAHNEN"

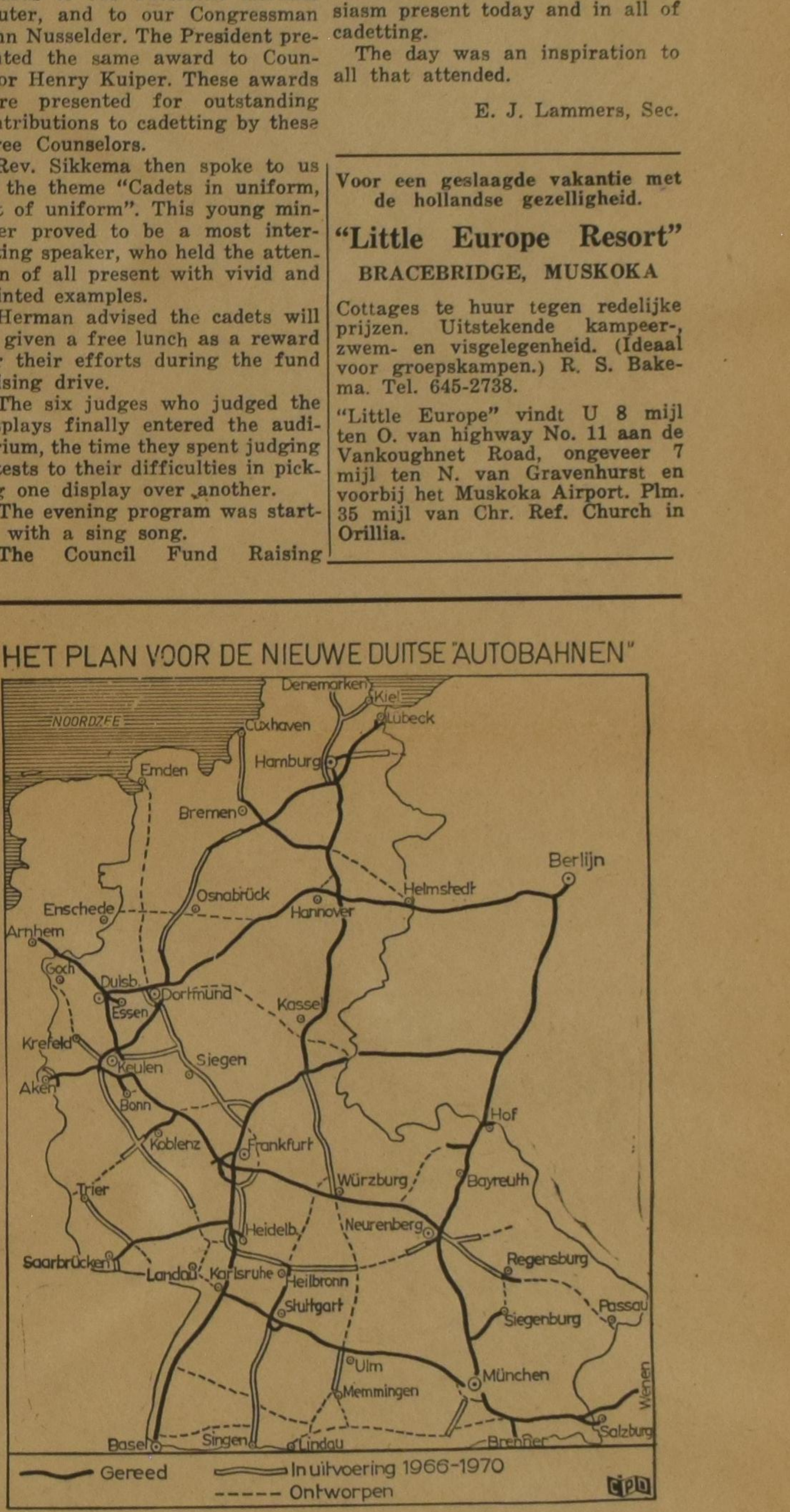

Grote nieuwe projecten voor de Duitse Autobahnen

Nieuwe autowegen naar Nederland

De uitbreiding van het net van de Duitse Autobahnen is niet alleen van belang voor Duitsland zelf maar ook voor het internationale verkeer in Europa. Het netwerk van de Autobahnen is in de periode van 1950 tot 1965 gestegen van 2128 km. tot 3378 km. In de kaart geven wij een overzicht welke delen van de Autobahnen thans in gebruik zijn. Ook voor de vakantiegangers is het van belang kennis te nemen van de stand van zaken.

Het werk gaat voort in een hoog tempo, want de verkeersnood is groot. Tot 1870 zal Duitsland ongeveer 1000 km. nieuwe Autobahn aanleggen en zal men over een totaal van bijna 4500 km. beschikken.

Voor een latere periode staan nog tal van grote projekten in de kast. Zo moet er een Autobahn komen van het Roergebied naar de Noordzee. Het verkeer uit Scandinavië zal t.z.t. regelrecht naar Zwitserland kunnen rijden zonder één wegkruising of een verkeerslicht die de vaart kan verminderen; een deel van deze verbinding is reeds gereed.

Een zeer belangrijke verbinding wordt de nieuwe weg: Nederlandse grens Keulen-Landau-Karlsruhe, zie kaart. Bij Karlsruhe krijgt deze weg aansluiting op het bestaande net, en via München kan men dan naar Wenen. De nieuwe weg vanaf de Nederlandse grens moet het te drukke verkeer op de bestaande Autobahn Duisburg-Karlsruhe ontlasten. Samen met de bestaande weg ontstaat er t.z.t. een "ringverbinding" die de grote steden-concentraties van het Roergebied tot Karlsruhe omsluit. De totale lengte van de nieuwe weg: Nederlandse grens-Karlsruhe zal ongeveer 400 km. bedragen. De kosten zullen minstens 2 miljard gulden bedragen.

HI NEIGHBOURS!

This morning, as has been the case almost every morning during the last month, I was awakened by the loud singing of a Cardinal. He is nestling in a nearby tree and he is using the talent his Creator has given him to the best of his ability. How beautiful he is; the bright red feathers can not easily be hidden as he flies among the branches. He truly glorifies his Maker though he is not aware of it. This is the case with so many of our animal friends. They are happy, content creatures, fulfilling the task assigned to them as well as they are able.

How different we are, we, who are the Crown of His Creation. Even our appearance does little to glorify our Creator, at all times, nor do we use our talents as we should.

This brings to my mind what someone said to me recently. A Neighbour had been sitting in his car, which was parked at the curb, waiting for his wife who was shopping. He watched the passers-by and realized that if we could see ourselves as others see us, we might be shocked. Have you ever been suddenly confronted by your own image as you hurry along the street? I have and it shocked me, grouchy, slouched, and not very attractive. It reminds me of a poem which I read the other day, and the truth of it can not be denied:

Three monkeys dining once in a cocoanut tree
Were discussing some things that they heard true to be
"What do you think, now, listen you two;
Here monkeys is something that cannot be true.
"That humans descend from our noble race.
Why, it's shocking — a terrible disgrace.
Whoever heard of a monkey deserting his wife,
And leaving a baby to starve and ruin its life?
"And have you ever known of a mother monk
To leave her darling with strangers to bunk?
Their babies are handed from one to another
And some scarcely know the love of a mother.
"And I've never known of a monkey so selfish to be
As to build a fence around a cocoanut tree.
So other monkeys can't get a wee taste.
But would let all the cocoanuts there go to waste.
"Why, if I'd put a fence around the cocoanut tree
Starvation would force you to steal from me.
And here is another thing a monkey won't do:
Seek a cocktail parlor and get in a stew:
"Carouse and go on a whoopee disgracing his life,
Then reel madly home and beat up his wife.
They call this all pleasure and make a big fuss—
They've descended from something, but not from us!"

Can you deny the world today is not giving the monkeys the reason for thinking thus of us.

We are strange beings and we think so big of ourselves. We call ourselves an enlightened race, and pretend to be superior to many who have lived before us. We look down our nooses at the coloured, the Indians, the African bush men, and the Chinese peddler, but they probably think of us in the same way. If you make a bit of a study of eating habits of people of the world, you will discover that a food which is one man's delicacy is often another man's stomach ache. Thus, Eskimos like to eat the palms of Polar Bears, Chinese relish shark fins. Africans delight in crocodile tails.

In the Congo, fat black caterpillars are a treat. Australians aborigines nibble ants like peanuts after first pinching off their heads. A tribe in Southern Nigeria dines on porcupines, rats, and palm weevils.

In the Arabian desert Bedoins eat fried locusts, after the manner of John the Baptist, who according to Scripture lived on locusts and wild honey. A village in India may be overjoyed by the arrival of a flight of ants which are quickly popped into the pot. Yet the same Hindus will gag if offered an egg or a piece of chicken.

Through unrecorded years, the Polynesians esteemed rats a delicacy. The Aztecs of Mexico fattened their small hairless dogs for their banquets. French esteem frog legs, and snails.

Some people think that a certain amount of decay improves the flavor; the aging of cheese is good for example, and in the same way natives of Borneo prefer their eggs rotten.

What may be a treat for one race is poison to another.

Many Europeans consider jellied eel delicious but Americans generally find it too snakelike. Many Chinese, Japanese and Southeast Asians abhor milk, while Hindus refuse to eat beef because the cow is holy.

Delicatessen stores now offer many strange foods, to excite the appetite.

In Portugal one may buy octopus on skewers, while in Florida one may buy rattlesnake pate. Japan offers broiled sparrows and spiced lava worms. Just to talk of these farfetched menus might make you leave the room, but it is said that fried grasshoppers taste like oily nuts. Chocolate covered caterpillars resemble canly-coated gum drops. Salted whale skin is a nice subtitute for potato chips. Would you have expected that hippopotamus would ever sell in the U.S.? Well, in 1966 a store in Washington, D.C. is selling hippo steaks for $3.39 a pound.

Most food tastes are acquired in childhood. So many dislikes are too. A child brought up on seal blubber or termites will likely relish them for the rest of his life.

How many of our recipes have been borrowed from the people who came from Europe, Africa and Asia. Just glance through your favorite recipe book and you will discover **Turkish delight, Irish** stew, Italian Meringue, Dutch Apple Cake, Boston Cream Pie, French Pears, Spanish Cream, Fish A La New burgh, English Cheese Cake, Yorkshire Pudding and many more.

Like music, food speaks a universal language. But it will be a frosty Friday in July before I nibble ants or buy an ounce of candy-coated caterpillars.

I hope your stomach is still in good shape, and so until the next time.

Greetings from
YOUR NEIGHBOUR

AMERIKAANSE ONDERZEEBOTEN NIET WELKOM IN JAPANSE HAVENS

Op 31 mei j.l. hebben 50 socia**listische parlementsleden** protest aangetekend bij de amerikaanse ambassade te Tokio tegen het bezoek van amerikaanse atoom-onderzeeërs in de haven van Yokosuka, een plaats niet te ver van Tokio verwijderd. Hoewel dit de negende keer was dat amerikaanse onderzeeboten een japanse haven aandeden, volgden er dit keer hevige protesten van de kant van de socialisten en communisten. Duizenden verzamelden zich voor de amerikaanse ambassade, waar zij slaags raakten met de politie, zodat er zeventig personen werden gewond, waarvan tien ernstig. Voorheen had men zo'n heftige protestdemonstratie niet meegemaakt, aangezien de Amerikanen wijselijk hun onderzeeërs in een kleinere haven, ver van het politiek-linkse Tokio, lieten meren.

De protest-demonstraties houden ongetwijfeld verband met de herinnering die de Japanners hebben aan de verwoesting van Hiroshima en Nagasaki.

Maar, volgens de socialistische leiders, is Japan door Amerika toestemming te geven amerikaanse oorlogsschepen te laten ankeren in japanse havens, betrokken bij de strijd in Vietnam. De japanse minister van buitenlandse zaken, Etsusaburo Shiina, heeft echter verklaard dat de japanse regering de Amerikanen hiertoe toestemming heeft gegeven, omdat, volgens de japanse regering, de strijd in Vietnam beoogt de vrede te handhaven.

Verschillende Japanezen becritiseren het beleid van hun regering omdat ze vrezen dat het toelaten van atoom-onderzeeboten zal worden gevolgd door het toestaan van atoomwapenen op japans grondgebied.

Daarentegen beweren sommige japanezen dat Japan over atoomwapenen moet beschikken teneinde China op een afstand te houden. Vooral na de laatste chinese atoomproeven beginnen meer japannezen zich af te vragen of het wel verstandig is om 'neutraal' te blijven.

Japan, dat een steeds belangrijker rol gaat spelen in Azië, zal zich vroeger of later ook met militaire aangelegenheden moeten gaan bezighouden.

Geef Uzelf of schenk een ander een goed boek !

CHRISTIAN MARRIAGE by Rev. R. L. Veenstra
There are 180 pages in this volume and they contain some of the wisest counsel on the question of Christian Marriage we have ever read . . . we would like to see a copy of this book in the hands of all young people contemplating matrimony." (The Evangelical Christian). **Price $2.90**

ARIE EN KATRIEN IN CANADA
Emigranten mijmeringen. Gezonde humor en op de man af. **$2.50**

LIVING IN A NEW COUNTRY by Rev. T. C. Van Kooten
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country. **Price: $2.95**

IN THE MIRROR by Prof. Dr. J. Kromminga
This book is published in connection with the centennial of the Christian Reformed Church in 1957. The author reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel. **Price: $2.90**

A PREY TO SATAN by C Sluys
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church in Holland. **Price: $3.00**

THE STOWAWAY by Wm. R. Rang
Hendrik Tromp has one thing in mind. He wants to find his father. But he does not know where to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution. **Price: $2.50**

These books are published by:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312, Station B, HAMILTON, ONT.

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:
C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:
....
....
Naam ....
Post-adres ....

OUD ADRES:
....
....

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860
Imported by: VAN'S imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Mooie Premie Boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

EGYPTISCHE TEMPELS EN GODEN, door Dr. J. Zandee.
Dit boek (256 blz.) geeft een beeld van de Egyptische godenwereld. De lezer wordt in aanraking gebracht met belangrijke aspecten van de godsdienst van het oude Egypte.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Dr. R. Kooistra writes a

LETTER TO CATHARINE

Dear Kathy,

Mom and I are happy with the "great progress" made by you and Peter. We are happy that you both have reached the end of this college year with improving marks. We are happy to notice some of the result of your studies in your lives; obtaining not only more knowledge but also more wisdom; not only more know-hows but also more know-whys; not only more facts, but rather more maturity.

To stay in line we are willing to congratulate the two of you most heartily on getting engaged and on your progress report. If we would act the selfish and immature way which still sometimes allures us, we would write, of course: "Dear children, why are you so much in the hurry? You are going steady only for two and a half years now. To be engaged is not so nice or easy either. Why don't you first postpone it and then we can talk it over later. If you still persist in the desire to load the yoke of marriage upon your young shoulders, if this ultimately must be done, don't suffer through a long engagement first."

No, we are not going to say this, though it is hard to see you Kathy belonging more to Peter, than to us. However, we tried hard to educate you in that direction too. So, why should we complain?

But in order to give you a little help, Mom and I decided to send you a copy of the book written by Dr. Charles W. Shedd: **Letters To Karen.** The subtitle reads: **On keeping Love in Marriage.** (And to give you all the facts, the book was published by Abingdom Press, Nashville, N.Y.; a condensed version of it was printed in the Reader's Digest of last January, and all our Christian booksellers are happy to sell it to parents to give it to their daughters at the engagement- or wedding day for no more than $3.25.)

Letters to Karen is one of the few books for which Mom and I still take time to read together. Even after more than 20 years of marriage, we felt we could use a refreshing course — and I think it worked well. There is not much on the market dealing with marriage and married life of such an enjoyable, Christian nature that you feel like giving it to your children when they face tremendously important moments in their lives.

I think you will have no problem in finding this book **enjoyable.** It's well formulated. The author keeps us wondering. These letters are full of good laughs. You want an example? O.K., page 82 has the following:

> P.S. I just remembered this one woman who said: "I was operating under the delusion that I needed a new husband. Then one day it occurred to me that perhaps my husband needed a new wife."

Well done, eh? There might be many men and women who should fill the shoes of this thoughtful lady. Some might do this with pain!

The book is also exceptional in that it comes almost to page 100 before sex is mentioned. This is no small accomplishment in our oversexed age in which even the editor of Playboy is honoured as a "theologian" (be it one in his own order). The book had the courage to begin with telling young husbands and wives how to behave in their complex relationship — and yet it became a best seller. The book had the courage not to deal with methods and pills for birth control — and yet it became a best seller.

This does not mean that the author does not write to Karen about sex. He surely does. Karen gets the advice: "You are a prudent wife when you look on sex, in part, as your opportunity to be a blessing to your husband" (p. 105).

At an other place this Dad counsels his daughter: ". . . take it from me, your man needs sex and lots of it even when it may be the farthest thing from your mind" (p. 108).

This does not mean that we have no questions. At certain points Mom and I were not quite convinced by Karen's father. In the statement just quoted, it seems to us that the giving in of the one party is stressed a little too much with regard to the working out of a compromise. On the other hand we, too, are inclined to believe that many young — and not only young — marriages are suffering from too less sex — including frequency and "ways and means" — than from overdoing it. Shedd states: "I suspect that much of the moral laxity of our day is not alone immorality for immorality's sake. Some of it is a crying of the human soul for belonging. By sex, when it is right, we move out of our island existence to become part of the mainland" (p. 111). This is well said. I have seen so often — and I told you this before — that just preaching the law with regard to our sexual life, does not solve nor prevent problems. For our soul God gave us law and gospel, for our bodies and our sexual life this is just as true. We appreciate the warm compassion with which these letters to Karen have been written.

I also said that we found this to be a **Christian book.** This needs some explaining. We also are not quite satisfied with — especially — the Christian character of these letters, and this not, I think, because the book lacks some of the cliché Reformed language.

Let me give you an example, though I am sure you will evaluate it for yourself as well. The book has a chapter: **Sex is a sacrament.** In itself this is not wrong. Even John Calvin uses the word for other matters than Baptism and the Lord's Supper. These are God's sacraments. Sign and seals of what God has promised. But take the collection(s) — or should I say: offerings? — in church. They are our sacraments, signs and seals of our love. The sermon of the minister is his sacrament: a sign and seal of his thankfulness that he may bring God's Word to people, etc. So sex — sexual intercourse in the broadest sense between husband and wife — is a sacrament, a sign and seal of their love. Dr. Shedd explains: "Sex is a sacrament. It is communion of the highest kind. For you, it is communion between Vincent and Karen. It is communion with virile life at its virile best. But above all, it is communion with the Lord who created human bodies for other purposes than reproduction of the species alone." You see, we have to change the part on the purpose of marriage in the form of the Christian Reformed church. Sex is a sign and seal of love, it expresses in a sensible way what is beyond sensual expression. One cannot help reading Shedd's analysis without thinking that he is a bit more clear on the communion between Vincent and Karen than on the one between the Lord and Vincent and Karen.

The author continues: "Sex is tapping the deep-flowing rhythms of the universe." This enjoyable sentence illustrates the point I am trying to make. It shows that Dr. Shedd has a deep understanding of man, marriage and sex as created by God, but that he fails to see them in the light of the redemption and subsequent restoration of Christ. The necessary result is that he also does not fully understand the uprooting and hateful results of sin. Here the book lacks depth. You may see this when you read the chapter **Eyeball-to-Eyeball** dealing with the "Seven Official Rules for a Good, Clean Fight." It's too optimistic. It forgets that most fights are neither good nor clean. You never come out of them good and clean. They must be followed by confessions to each other and the Lord. But then there is also the joy of the new creation: the order of Christ, the Renewer of our life. This is lacking. And therefore we also lack the expression of Christian hope. The book is not really looking forward to the marriage of the Lamb and His Bride, of which great marriage all marriages — even the very best ones — are just hors d'oevres or appetizers. The dandelion blooms first. It is beautiful in its own order. But not as beautiful as the tulip. However, seeing the yellow dandelion I rejoice, for I know that soon the tulips will bloom also. So it is with marriage. Any Christian marriage is a promise of the greater marriage of Christ.

But my dear daughter, this letter is becoming much too long. And I have more to do and you don't have too much time to read such lengthy letters. After all, you are planning this engagement. Well yes, we are not against it, i.e. we are all for it. Offer some proposals in your next letter. Greetings from Mom too.

Yours for a beautiful dandelion,
DAD.

CHRISTIAN CONFERENCE GROUNDS

Twenty-five miles southwest of Pembroke, among high hills which the ancient French travellers called the Gardez-pieds ("Watch your step") Mountains, lie twenty square miles of water known as Round Lake. It may well turn out to be the site of the first complete Reformed Conference Grounds in Eastern Canada.

Hundreds of teenagers in Eastern Ontario know the spot as Franklin Middleton Memorial Camp. Upon the initiative of the pastor of the Pembroke Chr. Ref. church young people from several of our churches have had Bible camps there for the past six years. The work has enjoyed such growth that now there are two weeks of camp for some 140 teenagers from Athens, Williamsburg, Kemptville, Cornwall, Montreal, Ottawa, Renfrew, and Pembroke.

This camp has been offered for sale to a group responsible for these annual Bible camps. The price is so attractive ($35,000) that an option to buy has been taken out. If purchased, this camp would serve the widest purposes: family camping, summer conferences, evangelism camps, teenage and YPS camps, weekend retreats, conference grounds for men's and women's leagues. At no time in the history of our churches in Eastern Canada will there again be such an opportunity at so little cost! Will the challenge be accepted?

The camp in question is a block of land of about 45 acres, between highway 62 and the lake, on which are both sports-fields and forests. The lake-front has at least 600 feet of sandy beach, and swimming is safe and good. There are six buildings, in excellent condition, all erected since 1955 — dormitories, kitchen, main hall, chapel, craft-building, leader's building and boat house — which in themselves are worth the purchase price.

The camp is completely equipped, has three wells and electricity, and can accommodate about 120 persons. Opportunities for expansion are many.

The campsite is close to Algonquin Park, easily reached both from the Toronto and Ottawa districts. Brooding hills and countless lakes make this a matchless vacation land .

The most economical way to ensure such a campsite for our Reformed people would be the formation of a Conference Grounds Association of shareholders. Details on this may be read in the advertisement in this paper.

Will a Reformed vacation centre and conference grounds become a reality before real estate prices and building costs reach astronomical proportions?

Round Lake near Pembroke seems to hold the answer.

The iron is hot. Let us hope there will be men to strike it.

—Rev. J. Faber

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

A MATTER OF FIGURES?

As the undisputed leader of the free nations the United States regard communism as enemy number one. Millions upon millions of dollars are spent each year to "contain" that enemy, to counter its forward strides in a diplomatic and military sense.

South Vietnam, just now, is the only place where the contest has erupted in undisguised and cruel warfare that exacts thousands of human lives. In other areas, in Europe as well as in Asia, east and west have reached a degree of preparedness for the worst that far exceeds the preparation for the second world war.

So tremendous is the effort to contain the enemy that life without it today is unthinkable. Economic experts have warned that an end to the war in South Vietnam would bring a severe shock to the U.S. economy from which it would recover only with great difficulty. If the entire controversy between communism and the free world would dissolve overnight, utter economic chaos would follow.

It is not a pleasant thought that the very prosperity we now enjoy is so closely bound up in the great conflict, but this is a fact nevertheless.

It is no wonder therefore that the United States government keeps a very close watch on communist strength. There is a government bureau in Washington which devotes itself entirely to checking and rechecking the numbers of the members of the communist parties around the world.

Right now, this bureau let it be known recently, there are some 44 million communist party members in the world. A very impressive group, but taken in relation with the total world population of some 3 billion still only 1½ percent.

Most of these communists live in the communist ruled countries: Russia, China, North Korea, North Vietnam, Albania, Cuba (?), Poland, etc. They account for 41½ million communist party members. The remaining 2½ million convinced communists live in free countries where they enjoy the right to have their own party.

It is of course impossible to check the figures of party members for the communist countries. The Washington bureau simply takes the figures supplied by Moscow and Peking. It's a safe bet that they're at least somewhat exaggerated.

But even taken at face value these figures lead to a surprising conclusion. Russia has a total population of some 200 million, China of 700 million. If we estimate the total population of the other communist countries at a hundred million we arrive at the figure of one billion people who are governed by the ideas and aspirations of 41½ million, or 4% of their total.

The astounding aspect of these figures it not merely the fact that such a small minority can impose its will on so many, but that they can have such a tremendous influence in the world. It used to be said that the christians are the corks on which the world keeps afloat. The sombre facts with which the economic experts have confronted us certainly are a disconcerting commentary on that saying. If those 44 million communists would forsake their ideology, the world would sink in economic chaos.

What about the prospects, now that we are dealing with figures?

World communism has suffered severe set-backs. The worst occurred in Indonesia, where the failure to gain control of the government brought disaster to the communist party. Before the coup there were 2 million party members in Indonesia. Today 300,000 have been killed, 1,600,000 have been hastily "converted", and there are only a hundred thousand avowed communists left.

In many other countries, such as West Germany, Mexico, and the near East, membership has also drastically fallen off. In spite of this Moscow claims an increase in over-all membership figures to a total of 50 million. So if there is a real increase it must have occurred in Russia itself or in her satellites. Moscow says that in one year there has been an increase of no less than 5 million party members; it seems a bit hard to believe.

But whether communism is gaining in members or merely holding its own, isn't the real question. Does communist influence on the world increase? Will it continue its contest with the west for world domination?

This question has to be viewed against the background of other figures, the expected increase in world population, for instance. Estimates supplied by United Nations experts predict a total population for China of 1.7 billion within the next 30 years. The Russians will then have a population of 380 million, which makes a total of some 2 billion people, or one third of the expected world population.

If we transpose the ratio's on to the so-called christian nations, which now have a total population of some 500 million, we should come to the figure of 20 million dedicated christians in the world today: a decided minority as compared to the 44 million communist party members.

As far as the future is concerned, the west has a much less rapid growth and is expected to reach a total population of little more than 900 million by the end of this century. If the percentage of dedicated christians would hold its own (which seems very unlikely in the light of today's trends) it would mean a mere 40 million christians in a world of 6 billion people, 250 million of which would be communists.

Of course much of this is mere speculation and may not turn out to be very accurate at all. But the figures do reflect a trend and give us at least a vague idea of what the world may well look like within the life time of most of our readers.

We also know that figures like these in no wise reflect true strength. Communism itself supplies the perfect example of how powerful a relatively small minority can be in an international sense.

The most disconcerting aspect of it all is that the still smaller minority of christians exerts proportionately much less influence, because the day is long since past that our western civilization could truly be called a christian one. It certainly cannot be said that christian ideas and aspirations govern foreign policy of any of the western nations.

Even so, we know that world history isn't a matter of figures and human ambitions at all, but the concern of the Man who quite soberly announced that all power in heaven and on earth is 'His', and who also announced that He will come back suddenly. Maybe in our life time.

Even so, come, Lord Jesus!

COMPETITORS

DUTY FREE MACHINES

Ottawa — By this time next year Canada may be offering American manufacturers of industrial machinery a very substantial tariff cut and, in certain cases, free entry for their product. The plan has been given informal Cabinet approval in principle though some details remain to be worked out.

Whether the machinery program will be implemented eventually will depend on the attitude of the United States government and industry, the stand of other signatories to the General Agreement on Tariffs and Trade since it involves raising one tariff while it reduces another and the agreement of the United Kingdom which would lose part of its preferential tariff margin on machinery.

Initial reaction in Washington has been cool. This is not surprising. Canada is not planning to offer more generous tariff treatment to American manufacturers without an ulterior motive. The real purpose of the plan is to encourage Canadian manufacturers to replace part of an importation of machinery, valued last year at $1,218 million with home manufacture.

The tariff on imports of industrial machinery is governed by Tariff Board rulings on whether a machine is "of a class or kind made in Canada". This has been interpreted for years as meaning that Canadian manufcturers supply 10 per cent of the Canadian demand. If the particular machine or machine tool is made in Canada according to this formula it is subject to a 22½ per cent tariff. If it is not, the tariff is 7½ per cent.

The "class or kind" system has never been popular, even though it can provide massive protection to the manufacturer. The fact that he must first be supplying 10 per cent of the Canadian market means that in the early stages of production he is exposed to the cold winds of competition. Only when he needs it less can he live in the shelter of the tariff wall while the Canadian purchaser pays the higher price for his machine which he passes on in a higher price to the consumer of his product.

In addition to this, Tariff Board rulings on "class or kind" involve legal wrangles, rigid and narrowing judicial decisions and appeals to higher courts with consequent delay and uncertainty.

It is now proposed to eliminate class or kind rulings in determining the tariff on industrial machinery. One level of tariff, perhaps 15 per cent, would replace the 22½ per cent and 7½ per cent. An importer would then apply to a board of government officials for suspension of the tariff. To get free entry for the particular macine or machine tool he would have to satisfy the board not only that it was not being made in Canada but that it could not and would not be made here economically and within reasonable time. The board would hold public hearings at which prospective manufacturers could appear.

One difficulty is to find a process for appeal. No one is going to be satisfied to let a bureaucratic board have the final say. Yet an appeal to the courts involves the same old delays and, to be acceptable, the new plan must be quick, simple and efficient. Cabinet has rejected the suggestion of officials that the Minister be given the final decision. Governments have had enough trouble politically with ministerial discretion written into the law. An alternative is reported to have been proposed and there will be plenty of time to discuss it. With some luck as well as a lot of good management the machinery program might be ready for introduction in the 1967 Spring budget.

The machinery program does not require any action by Washington but Canada is expecting to get something in return for this major tariff concession. The appropriate place to obtain this quid pro quo is the so called "Kennedy round" of tariff bargaining among GATT members at Geneva. At the moment the Geneva negotiations are stalled pending agreement among themselves on agricultural and other policies of the Common Market countries. If there is failure to get this and the Kennedy round collapses Canada will seek bilateral talks with the United States next year when the machinery program would be a major offer.

At the moment, however, U.S. officials are reported to be a little weary of Canada's free trade schemes. The automobile agreement of 1965, while it is credited with a large part of the spectacular increase in Canadian exports of cars and parts last year, is not too popular on either side of the border. In the end the Americans may not be too keen to offer any valuable concession in return for conditional free entry of machinery since, in some cases, it will mean an increased tariff.

Meanwhile there have been some preliminary approaches to Canadian industry where co-operation is essential. The response, so far, has been favourable.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN JUNE

No. 210

Author: G. E. Carpenter

Black: 2 pieces

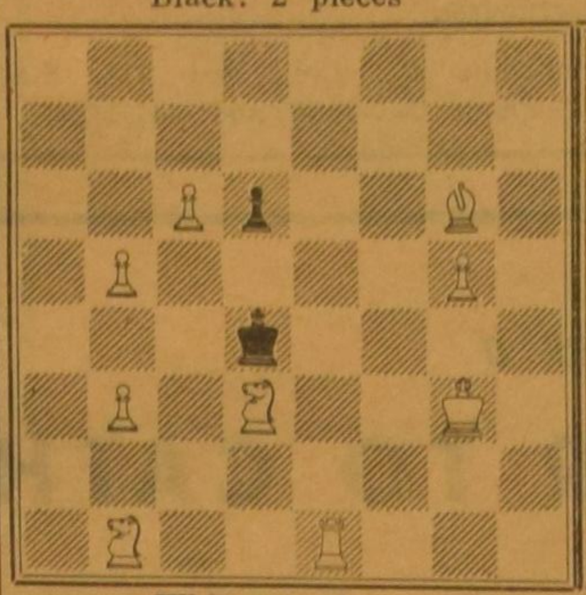

White: 9 pieces

White to play and mate in 3 moves. 3 points

No. 211

Author: P. Layer
First Publication.

Black: 5 pieces

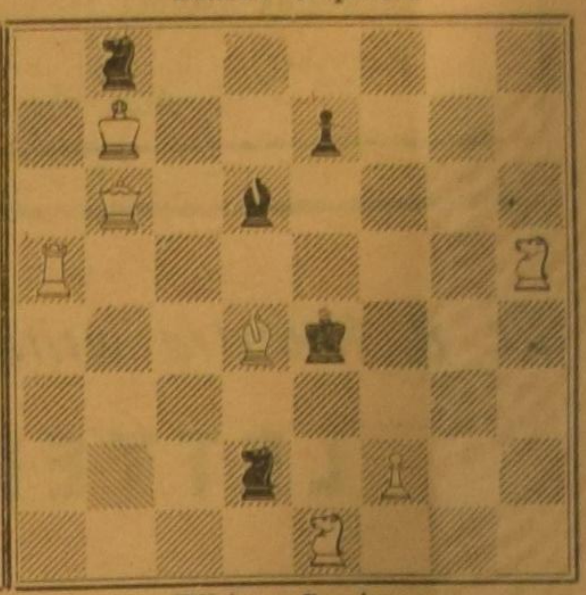

White: 7 pieces

White to play and mate in 2 moves. 2 points

NOTES

1. Again two regular problems, but rather tricky, I would say.
2. No. 210 will give some headaches. However, the end will be surprising. Such problems have a special name. Do you know which one?
3. Mr. Layer became more or less a regular contributor. I expected that he would follow a same pattern every time, but it is evident that he has more than one original idea. You will like this one. It is not too difficult.
4. The deadline for the May, June, and July problems is Monday the 5th of September. All letters should be in the hands of the editor BEFORE that date.

R.B.I. GRADUATED 22 STUDENTS

Six Canadians were among the 22 students graduating from the Reformed Bible Institute, Grand Rapids, Michigan. The commencement exercises were held Thursday, June 2, in the Calvin Christian Reformed Church, where a good number of relatives of the graduating students and friends of the Reformed Bible Institute showed their interest in this important event of R.B.I.-life.

The list of 22 graduating students reflects the cosmopolitan nature of the R.B.I.-student body. Several students of this reformed bible school claim as their native countries Japan, China, Formosa, Hawaii, South Africa, and Nigeria. However, also Navaho and Zuni students joined the R.B.I. fellowship, and all these men and women from various cultural backgrounds together with negro-students from Harlem and Chicago make up the student body of 1965-66. President-emeritus Reverend D. H. Walters told us that "this makes for a wonderful Christian spirit of unity on our campus . . ." Former president Walters stressed that three denominations back up the Reformed Bible Institute: the Christian Reformed Church, the Reformed Church of America, and the Orthodox Presbyterian Church. The 1964 class was the largest ever graduated from the R.B.I. halls. This year's (1966) class certainly ranks among the larger classes, but for the 1966-67 academic year a higher enrollment is anticipated. The recently enlarged facilities enable the R.B.I. to accommodate still some more students.

The R.B.I. celebrated its 25th anniversary last year, commemorating gratefully its sober beginnings in an upstairs Wealthy Street apartment. That embodiment of new missionary zeal worked simultaneously with the Back to God Hour which started also about that time. Reverend Walters was R.B.I.'s president for 23 years. He retired a few weeks ago as president. The Reverend H. Schaal who has been on the teaching staff for 18 years is acting president and academic dean. Miss Katie Gunnink has been on the teaching staff for 22 years.

The list of graduating students includes:

Iyortyom Achineku, Mkar, Nigeria.

Janet Jane Anama, Grand Rapids, Michigan.

*Rex E. Chimoni, Zuni, New Mexico.

Maria E. Colvin, Wyoming, Michigan.

Margaret N. De Voss, Jenison, Michigan.

Teresa Ensing, Guelph Ontario.

Fidel Garcia, Holland, Michigan.

LaVern Haas, Kalamazoo, Michigan.

Jozena W. Herfst, Chatham, Ontario.

Janice E. Honcoop, Lynden, Washington.

Roswel R. Kamrath, Leith, North Dakota.

*Gloria Karsten, Jenison, Michigan.

Robert J. Kuiper, Grand Rapids, Michigan.

Donald W. Lagerwey, Glendale, California.

Bauke Lodewyk, Red Deer, Alberta.

*Argyl E. Loomans, Beaverdam, Wisconsin.

Nancy Jean Molenkamp, Redlands, California.

Martin C. P. Rustenburg, Fruitland, Ontario.

Lois Slenk, Holland, Michigan.

*Patricia Vander Weide, Cutlerville, Michigan.

Nick Van Zyderveld, Edmonton, Alberta.

Hank Vonk, Edson, Alberta.

*Certificate of Attendance.

YOUR AMAZING TEETH

Call them cuspids, incisors, canine teeth, milk teeth or molars. Most people don't give them much thought until it's too late — after they're gone.

But the fact is that although our teeth are taken for granted, they're a very important part of our daily lives. And we only have one set of permanent ones. They're vital for smiling, chewing, even talking. And practically all of us — or 99 per cent — have one of the same problems with them: tooth decay.

For many, the problem can be painful, and for most it's quite expensive. It can cause an appearance problem, too, because good teets are important to good looks in both men and women.

To see how serious the problem is on a national level, look at these statistics:

- More than 10,000,000 Americans have decayed teeth requiring treatment and another 22,000,000 have lost all of their teeth.
- The average 14-year-old child has already lost one tooth from caries, has had 4 teeth filled and has 7 other teeth in need of filling.
- Two out of three children under five years old already have cavities.
- The national dental bill totals around $2.7 billion annually, or an average of $48 per family.

What can be done to combat this staggering problem? In addition to "construction" work — drilling, filling and bridge building — dentists are now able to offer new, and perhaps more permanent methods of counteracting tooth decay. On an individual level, dental science has added greatly in the past few years to preventive measures. Topical prophyllactic therapy, electric toothbrushes, a wide range of toothpastes, and fluoride-vitamin supplements have all been introduced to cut down on the effects of this most common disease.

With all these achievements — and the fact that we have just one set of permanent teeth — the public is still somewhat apathetic. Many people neglect brushing their teeth on a regular basis; as many as 117 million Americans never brush their teeth, one report states. And although it has been known for 25 years that fluoridated water supplies are effective in cutting tooth decay 60 to 70 per cent, only 37 per cent of the population uses fuoridated water supplies.

This 37 per cent represents the fewer than 3,000 communities that have either naturally fluoridated water or have instituted a program of adding fluorides to the public water supply. In studies conducted in these towns, it has been found that dental bills generally are cut in half after the addition of the fluorides.

But, two-thirds of our population is without fluoridated water, either because they do not use a central water supply, or the community has not fluoridated it.

How can these families use fluorides to reduce tooth decay?

They can use one of the newer toothpastes that contains fluorides. But, although an easy method to use, toothpastes with fluoride do not help the forming teeth of very young children — nor can children be relied upon to brush regularly. In some cases fluoridated toothpastes have been shown to reduce tooth decay from 15 to 40 per cent. But the higher figure involves brushing three times a day, under classroom supervision.

Families can also have their dentist give topical fluoride applications to children's teeth. Such applications are generally effective in producing a 35 to 40 per cent reduction of dental caries in children.

To date, one method has been found that can be just as effective as fluoridated water in combating tooth decay. A recent study at Indiana University showed that daily doses of a vitamin-fluoride combination for children were effective in reducing tooth decay up to 63 per cent.

In this study, reported in the **Journal of Dentistry for Children**, Tri-Vi-Flor drops, Poly-Vi-Flor drops or Poly-Vi-Flor chewable vitamins were given to half of a group of 436 children over a three-year period. The other half received the identical vitamin supplement without the added fluoride. The research was sponsored by Mead Johnson Laboratories. This is the first time that a study using a type of fluoride administration that appears to be acceptable and practical for general use has shown results comparable to water fluoridation.

When fluoridated water is not available, vitamins with fluoride can serve to get the child on fluoride at the earliest possible time — when the teeth are forming. To have maximum effect, fluorides should be given to children from the time they are born until about age 10, when the permanent teeth have all been formed.

What else can you do to protect your family from tooth decay?

Be sure that each member of the family visits the dentist twice a year. This semi-annual visit is important not only so the dentist can catch any cavities before they go too far, but so he can give teeth a deep-cleaning to remove calculus that has collected.

The best way to make a young child's visit to the dentist painless — for both of you — is to talk about the trip as an adventure, and make a game out of it if you can. High-speed drills are made acceptable to children by one New York dentist who calls the drill the fire engine and the spray the water pistol.

Be sure everyone brushes his teeth after every meal, whenever possible. For best results, snacking is out, too. Food particles — particularly acid-breeding sugars — that are left to remain in the mouth for long periods of time are responsible for many cavities.

The most effective way that science has battled many illnesses is in a good means of prevention. Preventive means of combating this dental decay are available — it's up to you to use them.

BRIEF TALK

As a result of the Committee for Justice and Liberty's brief to the government of B.C., a flurry of publicity has spread over the province. News coverage in the press ranged from editorial to anonymous name-calling. In an article in Victoria's largest newspaper, *The Daily Colonist*, Mr. A. Anderson, secretary of the Victoria Labour Council, described the brief as a "right to starve measure of a fascist allied, parasite group that has no idea of the principle of organized labor."

The editor of the *Vancouver Province*, however, more intelligently demonstrated a different opinion in these words: "Surely this is a fundamental human right — the right to earn a living . . . . The idea that a man should be denied this right unless he belongs to a prescribed organization is a serious form of discrimination. It gives a union the power of economic life or death over an independent individual. This form of thralldom is a contradiction in a world seeking to give every individual the greatest possible amount of freedom in body, mind and spirit." (May 6, 1966)

To get the facts straight, Mr. Jack Humphrey, an "open line" host on CJOR, one of B.C.'s favourite radio stations, featured Mr. Harry Antonides who had represented the Committee in presenting the brief. The two hour program proved to be one of Mr. Humphrey's most interesting.

After a short introduction in which Mr. Humphrey's provocative questions allowed Mr. Antonides to bring many issues into sharp focus, many people called into the station with their comments and questions. It was particularly significant that during the entire two hour program, not a single "crank call" came in. All those who phoned, whether in agreement or disagreement, had only sincere and sober comments to make. This fact added tremendously to the general success of the program itself, but more specifically to the effect of this discussion as a Christian witness in the area of Labour.

The fact that a Christian was speaking intelligently on the very complex and highly explosive mattre of B.C. labour, appeared to be newsworthy in itself, for the general public does not expect Christians to articulate their faith in any other field than "church life".

Mr. Antonides was repeatedly challenged by his intrigued audience to explain what "religion" had to do with work and labour relations. He met this challenge expertly, in a way seldom heard over the radio waves. He pointed out that labour problems are always involving human beings, each of which is bound up in one purposeful direction or another, and that the main issue of the freedom of an individual to choose that direction must never be lost in the smoky battles between union and management.

Many callers expressed their respect for Harry's frank and consistently Christian approach to the subject, while others argued that the only true Christians in Canada are the socialists and supporters of the New Democratic Party. Quoting Christ out of context in support of their arguments, these people hesitated to accept the full implications of Christ's authority and directives for human life. Invariably, however, they had to agree that labour relations involved more than just the economic aspect of life, and that the current over-emphasis of the economic aspect is partially responsible for the injustices being imposed on many individuals with deeply rooted religious convictions.

The interview ably demonstrated that the concerned Canadian is a pessimist at heart, admitting something is wrong, recognizing a better way when he sees one, but openly afraid to initiate action which will start the corrective wheels of justice rolling. This leaves the action up to the "unconcerned" of society, namely, those who blindly follow their power-hungry leaders on the road to injustice, civil disobedience, general strikes and labour violence. And that's the picture here in B.C.

Mr. Antonides' critical comments and constructive suggestions sounded a clearly ringing call to Christian social action on the part of all who can read the headline-making writing on the wall.

J. De Vries
Richmond, B.C.

COOK WHILE YOU LOOK—Tourists do not have to stop at restaurants if they have a 30 caliber ammunition box mounted on the manifold of their car to serve as a mobile food warmer. Anything from canned spaghetti and meat balls to roast beef and potatoes can be prepared in a matter of hours on a trip. It was developed in Tempe, Ariz.

In Alberta, Canada

World's Biggest Oil Source Soon to be Tapped

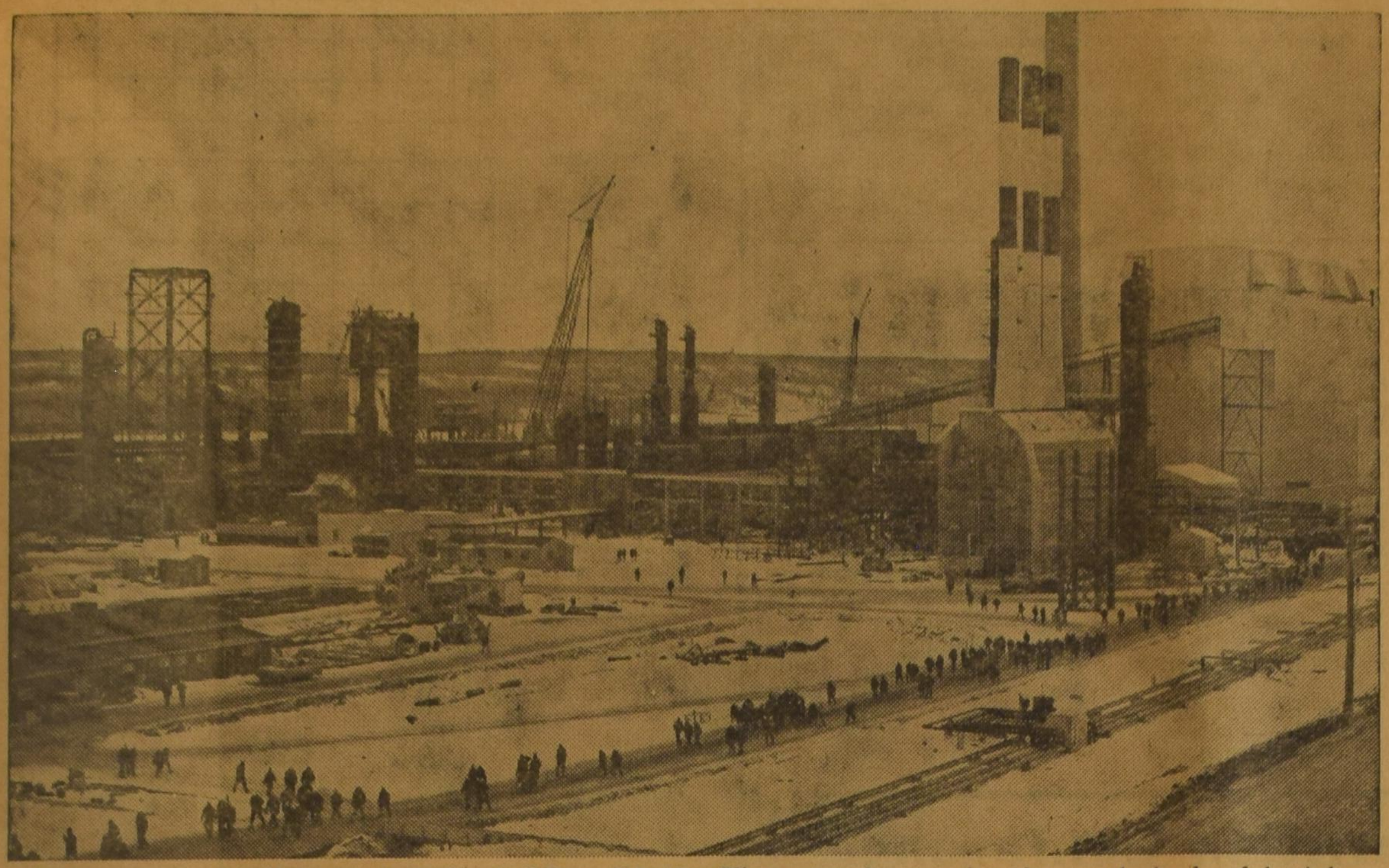

Work crews break off for lunch during building of $230 million tar sands separation plant on the banks of the Athabasca River. Plant will extract oil from 100,000 tons of sand per day, then pump it to Edmonton by 16-inch pipeline.

—photos by Ted Grant, story by John Ough

Explosive charges are laid to blast way for laying of pipeline to south. Mining operations are to begin next spring.

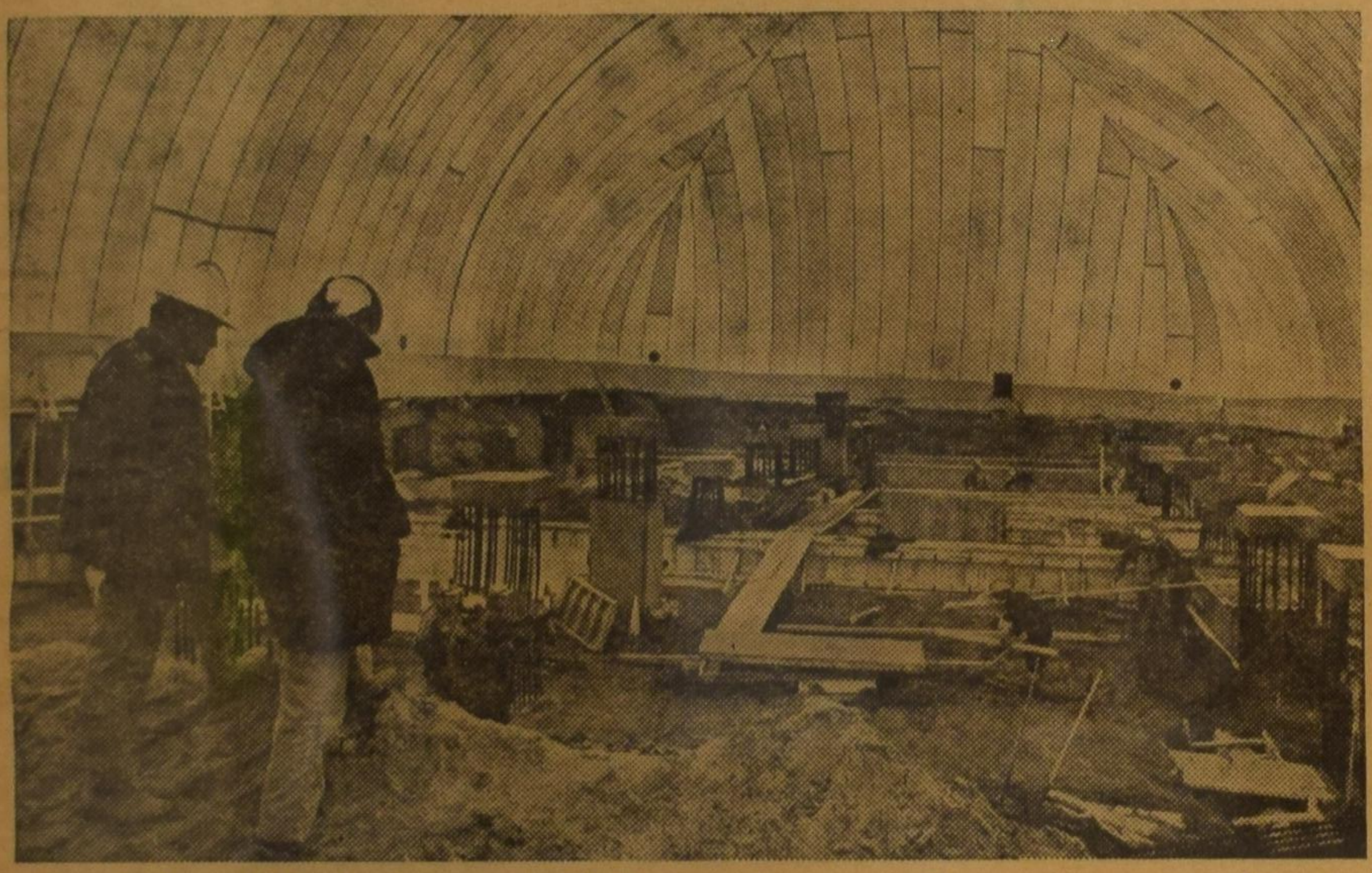

Foundations of the final extraction building and men working on its construction are protected by inflated cover during cold weather that in winter can dip to 60° below.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Modern technology coupled with the economic demands of a busy world are turning the magic key to open yet another of the world's most fabulous treasure-houses — this time the vast oil reserves of the Athabasca tar sands. Just a score of miles from the small (but now mushrooming) town of Fort McMurray in northern Alberta is rising the physical result of years of varying conjecture by oil men across North America. The *Great Canadian Oil Sands Limited* project for extracting the 650,000,000 barrels of rich oil contained in their 4,000-acre lease is basically a massive plant where 100,000 tons of oil-soaked sand per day will be cooked in a huge drum to separate the bitumen that finally yields the valuable high-quality, crude oil. Important by-products, of coke (which will be used to provide the heat required by the recovery process) and elemental sulphur, will also be extracted from the bitumen. Of the 30,000-square-mile region known as **the Athabasca tar sands, nearly half overlays an area containing estimated recoverable reserves of oil totalling more than 300,000,000,000 barrels — as much as all other liquid petroleum reserves in the non-communist world put together. Success in tapping this vast wealth in energy, only 250 miles north of modern Edmonton, added to existing conventional oil production, might well mean that the future dictates of economics will help make the bustling province of Alberta the oil centre of North America in just a few years, proving Canada's richness in natural resources to a most remarkable degree.**

Vacation

Where to go ?

Ottawa, the Capital of Canada

Ottawa, the capital of Canada, is on the Ontario side of the Ottawa River. On the other side of the river, a bridge-length away is Hull, Québec.

A lovely, sedate old city, with the historic Rideau Canal running through its center, and descending to the Ottawa River in a stairway of eight locks. Ottawa is blessed with many scenic driveways, all clearly marked for the benefit of visitors.

In spring Ottawa boasts the largest tulip display in the world outside Holland. A glowing, growing tribute to the close ties between Holland and Canada, forged during World War II, more than 1,000,000 tulip blooms grace the stately city every May.

Every summer, the centuries-old Changing the Guard ceremony, which is part and parcel of British military tradition, is brought to life on the sweeping lawns of Ottawa's Parliament Hill.

On the stroke of 10, the Old Guard, preceded by a pipes and drum band, marches through the gateway to the Hill and takes its stand beneath the imposing Gothic Peace Tower. The New Guard follows and forms up is front of the Old, standing stolidly at attention for formal inspection by the officer in charge.

The colorful ceremony, which includes the slow-marched parading of the colors as the Old Guard hands over the key to Government House guard house to the New Guard, draws a delighted audience of up to 1,200 tourists on a weekday morning.

The beautiful gothic-style **Parliament Buildings**, which are the focal point of Ottawa, are well worth a visit. There are regular tours, free-of-charge, which give you a glimpse of the House of Commons, where national issues are decided, the majestic Senate Chamber, the Memorial Chamber, dedicated to Canadians who died in two World Wars, and the Peace Tower, which provides a bird's eye view of the entire city, and of Hull, across the river.

The **Library of Parliament** attracts as many as 6,000 visitors a day during the tourist season. It was opened in 1876, and has been maintained with every feature of its furnishings the same as it was then.

The Library was built in an early Gothic style of Nepean limestone quarried near Ottawa, with exterior walls forming a 16-sided polygon 140 feet in diameter, and rising 132 feet to the top of the cupola.

Incidentally, the library is the only one of the 490 rooms in the Canadian Parliament Buildings in which tourists are permitted to take pictures.

The **Canadian War Museum**, a few minutes' walk from Parliament Hill, is also worth a visit. It is so small that the displays have to be changed three times a year to get into public view all of the 40,000 relics of war that are preserved for posterity. But no matter when you go, there is plenty to see, ranging from the coach used in New York by Lord Dorchester, Commander of the British forces in North America 200 years ago, to a Sopwith Camel, one of the First World War biplanes that destroyed 1,281 enemy aircraft.

At the **National Museum of Canada**, also in downtown Ottawa, three-dimensional displays provide a panorama of Canadian wildlife.

In addition there is an igloo display that almost makes you feel the chill winds of the Arctic. A husky lies outside, huddled against the snow of the Eskimo home, flakes covering his thick fur. Inside, an Eskimo woman sits on a fur-covered snow platform, tending a small fire and greeting her husband as he crawls in the entranceway. You can hear them speak in the Eskimo tongue, the sound coming from a loudspeaker hidden in the ceiling.

The huge museum collection ranges from 42-foot-high totem poles, guarding the entranceway, to the dinosaurs, the reassembled bones of the huge animals that roamed the earth millions of years ago.

It is probably the only public museum where you can buy part of the display. Eskimo prints, hand-made by Canada's Arctic residents and gaining international recognition as works of art, can be purchased. Prices range from $20 to $45 for the black and white primitive scenes of Eskimo life.

There are stuffed buffalo, rabbits, fox, coyote and just about every other type of wild animal found in Canada, many of them set in their natural habitat.

There are displays of the fur garments still worn by Canada's Eskimos and the magnificent feathered headdresses still worn by her Indians on special occasions.

MEDICAL STUDENTS TAKE BUSMEN'S HOLIDAYS

Last year over 4,000 medical students from dozens of countries went abroad to work for a month or so in foreign hospitals and clinics on exchanges arranged by the International Federation of Medical Student Associations (IFMSA). This year, the number is likely to be nearer 5,000. Since the Federation was formed in 1951, over 25,000 medical students have profited from the exchange system.

The purpose of the scheme is that medical students, while widening their clinical experience, should have the opportunity to exchange views with foreign colleagues and learn at first hand how medical care and health services operate in other countries. The Federation publishes an annual booklet entitled "Medical Student — How to go Abroad", which lists the 'clerkships', or vacancies, available for the current year in its 34 member countries and 8 associate member countries. The clerkships last from one to three months, with the hospital providing in most cases free board and lodging, and occasionally some pocket money as well.

Many of the exchanges are between neighbouring countries — but by no means all: Czechoslovakia, which joined the Federation last year, exchanged 15 students with Italy and 12 with Canada, while Poland sent 47 students to the Federal Republic of Germany and 25 to Switzerland. A few students from Asian countries have been to Europe, and Scandinavian students have worked in hospitals in Ghana and Nigeria. As far as possible, the scheme is bilateral; this means that in a small country like Denmark all medical students are likely to go abroad on clerkships at least once during their training, and yet the country still receives more students than it sends.

Apart from arranging professional exchanges, IFMSA is also involved at present in a five-year programme of collecting detailed and statistically accurate information on the systems of medical education pursued in the various countries of the world, with the aim of increasing the recognition by its member countries of the qualifications of graduates from other lands. Another important activity is the organizing of an annual Student International Clinical Conference with a general theme for study, and of summer schools.

The Federation restricts membership to medical students' associations which are strictly professional and non-political. It represents nearly a quarter of a million students from all continents.

(Unesco Features)

ENCOURAGING NOTE FROM NIGERIA

In a letter to the General Secretary, the secretary of the E.K.A.S. church in Nigeria said: "In the past twelve months many hundreds have been led to accept Jesus Christ as their Saviour and at the present time thirty Christian workers have gone out in pairs, some of them as far as two hundred miles from their homes, to preach in remote villages where little is known of Jesus Christ."

R.E.S. News.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$5.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With thanks to God we announce the birth of our son and brother

JAMES PETER

born on May 28, 1966.

Arie and Jean DeHaan.
William. Frieda-Ann.
Gerald. Harry.
Joanne. Albert.

Long Creek, P.E.I.

With thanks to God and great joy we are pleased to announce the birth of our son

RONALD ALBERT

Born May 30th, 1966.

A brother for Brenda - Lee.

Mr. & Mrs. Albert Rumph.

Moorefield, Ont.

With thankful hearts to our Covenant God we announce with great joy the birth of our first child, a son

RAYMOND WESLEY

Mr. and Mrs. Oscar DeBoer.

1341 Parent Ave.,
Windsor, Ont.

June 6th, 1966.

Mr. & Mrs. P. Matter of Guelph are pleased to announce the engagement of their daughter

ROSE

to

Mr. ANDREW VANDERLAAN

on June 18th, 1966.

18 Merion St.,
Guelph, Ont.

CHOOSING THE JOB

(Can. Scene) — The choice of things to work at has broadened so much that one issue of a daily newspaper recently contained more than four pages of display advertisements for men and women to fill jobs. Twenty-five years ago, these jobs were not known; either the things now being made did not exist then or the machines of today had not yet been thought of.

The intelligent youth will study the Canadian occupation scene, and investigate carefully the listed occupations which seem to offer him the best possibilities for realizing his ambition, taking into account his capacities, abilities and interest. He will soak himself in facts before making this important decision about his life work. School guidance officers have copies of the Occupational Classification Manual, Census of Canada, 1961, which lists more than 16,000 different occupations. Morgan D. Parmenter, Professor of Guidance, University of Toronto, has published two texts to help young people decide on their future: *Exploring Occupations* and *You and Your Career*. These are available from the Guidance Centre, Ontario College of Education, University of Toronto, 371 Bloor St. W., Toronto 5, Ontario. The price is $1.87 each, postpaid. Also available from the Guidance Centre are monographs on individual occupations. To date, 179 separate monographs are available in the Guidance Centre occupational information series. The price is 15¢ a copy, postpaid. A list of available titles may be obtained by writing to the Guidance Centre. Occupations are described in detail in a series of booklets prepared by the Economics and Research Branch of the Department of Labour. These are available from the Queen's Printer, Ottawa, for 25¢ each. A list of the ocupations dealt with will be sent on request to the Queen's Printer.

As Professor Parmenter points out, teachers and guidance officers cannot possibly know the details of the many occupations. But they should be able to provide students with sources of occupational information.

—*The Royal Bank of Canada Monthly Letter*

Mr. and Mrs. John Pols are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

AAFJE GRACE

to

HENDRIK VERSTEEG

son of Mr. and Mrs. Cornelis Versteeg (The Netherlands).

The wedding will take place D.V. on Friday, July 1, 1966 at 3 P.M. in the Hebron Christian Reformed Church, Oshawa, Ontario.

Rev. J. Van Harmelen officiating.

R.R. # 3, Pickering, Ont.

Mr. & Mrs. L. Dekker of Sarnia, Ont. are pleased to announce the marriage of their oldest daughter

MARY

to

Mr. HENRY WESTENBERG

son of Mr. & Mrs. H. Westenberg of Dundas, Ont.

The wedding will take place on July 1st, 1966, at 4 P.M. in the First Reformed Church of Hamilton.

Rev. J. Bekkering and Rev. J. Nutma officiating.

Future address:
Brock Rd. R.R. # 4, Dundas, Ont.

GO YANG GUN LOOKS FORWARD TO IMPROVED FARM YIELD IN 1966

Last year Go Yang Gun was a typical farming community nestled in the rugged Korean mountain slopes. Heavy rains caused flooding and washouts of the small farm plots, followed by the dry season. The farmers would, with much expense and human labor, carry water from the nearby river — all to little avail. Crops were scarce.

This year, D.V. there is hope. The water reservoir constructed last fall as part of CRWRC's Agricultural Developmental Program is beginning to collect the early spring rains. It is expected that more than 100 small farms in the area will have an assured water supply for their crops. We wish them a blessed growing season and an abundant harvest. May they realize that the God who provides seedtime and harvest also gives His Son as the only promise of eternal life to those who call on His name.

Peter Feddema, our Agriculturist, reports an interest on the part of the Korean Government in their work. The Government is becoming more interested in dairy and upland farming. Grass seed and fertilizers are available through the Government to stimulate this type of farming. Cattle breeding facilities are also being greatly improved.

CRWRC Newsletter.

Christian Conference Grounds for Eastern Canada ?

Who has the vision at this time to establish a Christian conference ground?

For Kingdom work we have been offered:

Approximately 45 acres of developed campground with new buildings, accommodating up to 120 people, for the price of $35,000 on Round Lake, Hwy. 62 West of Pembroke, Ont. We will offer:

$15,000 in $100 interest bearing bonds 5%. $25,000 in shares denominations of $50 and $100.

Never in the history of our Eastern Canada Churches will such an opportunity come up again. We covet your individual or society response.

Contact Mrs. F. A. ZANDBERGEN, R.R.2, Brinston, Ont.

CROSS WORD PUZZLE

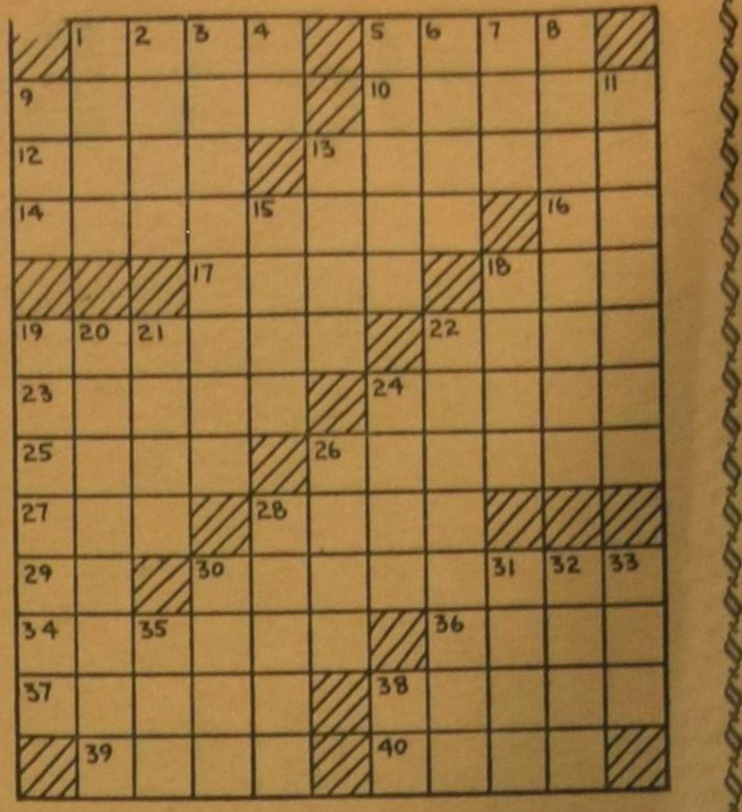

ACROSS

1. Grand, in bridge
5. Molt
9. Laments
10. Bogged down
12. Parched
13. Cassowary or ostrich
14. Regains
16. Simmons of baseball fame
17. Endow
18. Tennis term
19. Forsake
22. Thailand monetary unit
23. Lifeless
24. Thick soup
25. Ornithologist's concern
26. Cirrus, cumulus, etc.
27. One kind of reading
28. Channel marker
29. Plural ending
30. Arranged
34. Salt Lake, Kansas, Ciudad Juarez
36. Part of a church
37. Whistles, in a way
38. Twist
39. Aerie
40. Affirmative votes

DOWN

1. Ulcer
2. Secular
3. Mass. town and a green
4. Author's copy: abbr.
5. Clever
6. Some Broadway plays
7. Bombyx
8. Separated
9. Disfigure
11. Erases
13. Remainder
15. Turn direction
18. Egypt. heaven
19. Idiom
20. Imagine
21. Ooze
22. Relative lightness
24. Fall
26. Hints
28. French seaport
30. Deep holes
31. How the medium liked her steak
32. Seth's mother and others
33. Dawn
35. Kind of dance
38. Continent: abbr.

Saturday's Answer

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

For all your Books, Vacation Bible School and Sunday School Supplies

Christian Book Centre

36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont. Ph. JA 2-1234

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(74)

John, I never exchanged locks of hair with Jack — or poor Georgie either. Oh, I know he is quite unconscious of the effect of it. But he should have realized that there is only one Mrs. Unwin. As I am sure Mrs. Unwin did."

"Do you think she raised objection?"

Mary put her head on one side to consider, in a gesture evocative of so many memories that John momentarily forgot the matter under discussion.

"I think she is far too sweet to wish to deprive him of any pleasure," she said loyally. "The situation must have been different for her from the beginning. Lady Austen is young — comparatively — and beautiful and much more vivacious and stimulating. But I should think the Lady herself probably brought matters to the place where even Sir Cowper realized that he was no brother to her — and took fright."

"Well, we shall never know," said John, accepting his wife's acute diagnosis as probable. She was usually right in such matters; "but his description of a daily walk with one or the other, his evenings reading aloud to the two, or holding yarn, 'like Hercules and Omphale' sounded so content that I pray he may find other things to amuse him."

The other thing came as a shock that same autumn. Cowper's letters continued. They described the election at Olney, his green-house and garden, the books he was reading, the state of international affairs and occasionally, in deep depression, his own spiritual isolation. Then one, dated October 30, informed John that he was again in the hands of his (John's) publisher with a magnum opus, of which this was his friend's first imitation. The preliminaries, the conferences, the receipt and depatching of proof-sheets had all been entrusted to William Unwin.

John felt as though his alter ego had struck him. In vain he told himself that he was relieved of a burden; that with his two publications that very year, with Mary's fluctuating health, with his own recent recovery from fever, with Betsey requiring his letters and Eliza declining fast at home, Cowper had kindly spared him the labour. In vain he realized that young Unwin's expressed hurt on the occasion of the first publication had influenced Cowper, as well as a desire to please Mrs. Unwin. John thought of the fourteen months when the Vicarage had been Cowper's chosen asylum, its master and mistress at his service, while William Unwin had let embarrassment at his mother's conduct colour the views of John's friends. He thought — and ashamed of the thinking, prayed for grace to prevent the thoughts lingering. But what to do? His first impulse, to show only casual interest, he dismissed as unworthy. His second, to write an affectionate letter, urging Cowper for more information about the great work or a glimpse at the proof-sheets, met with a positive refusal of the latter and a partial satisfaction of the former request. The next exchange was as little satisfactory. By that time Christmas was upon them, and with the New Year John, asking his conscience how he dared be angry with a friend who felt himself denied any access to the God he loved, resumed his correspondence with an apology for its interruption. Cowper responded and the breach was healed.

When **The Task** had established Cowper as a literary figure, his circle of correspondents and acquaintance expanded so that the Newtons could feel relieved of the necessity to minister constantly to his cheer. In the first years of their settlement in London nothing but the weightiest concerns ever kept John from answering William's weekly letters, though at that time his correspondents outnumbered Cowper's twenty to one. Mary sent seeds and garden information, barrels of oysters and crated lobsters, cocoanuts and other edibles unobtainable in Olney. The two took Betsey down to visit. John sent books, news, anecdotes, exerting himself to write lightly and amusingly, making much of the gifts of Mrs. Unwin's poultry and of William's rhyming riddles. "I have a laughing friend at my elbow," he wrote, stopping to caress her hair, "always disposed to do your wit justice. The five-toed, feathered inhabitants of Olney arrived safe in London but had not been long in town before they went to pot." He reminded Bull of his promise to visit. He introduced Cowper by letter to the sculptor, Bacon, who sent him an excellent sketch of his designed memorial for the Earl of Chatham in Westminster Abbey. The correspondence from Cowper contained versified thanks for oysters, a rhymed dialogue between a pipe (John's) and a snuff-box (William's) and several John and Mary poems. Each friend had sent the other anything "to raise a smile".

Now long-silent relatives began to communicate with the newly discovered poet. His cousin, Harriet Cowper, at whose home in London William had been at home while he studied Law, and for whose sister Theodora he had cherished his first romantic love, the love forbidden by the father because of his mental instability, was now the widowed Lady Hesketh. Her descent on Olney had all the pleasurable consequences of Lady Austen's without any of its risks. Not only did she settle in the vacant Vicarage, shower the household with gifts, whisk the secluded pair about the country in her coach, but within a comparatively short time had moved them into a much more convenient and pleasingly situated house a mile away at Weston Underwood. Their new home adjoined the park and gardens of the Throckmortons, who gave them the freedom of the estate and library and prevailed on Cowper to see more society in their home than he had consented to do in twenty years. Several young men, charmed by his poetry, sought him out, and basked in the quiet gaiety which never betrayed to strangers the abyss of melancholy over which he lived and moved.

Yet none of this, nor the success of his third publication **Tirocinium**, nor the self-imposed, absorbing discipline of his translation of Homer prevented a severe nervous declension, which kept him for six months from writing. For eight he saw no one except Mrs. Unwin, who, scarcely recovered from the sudden death of her only son, and a narrow escape from burning, watched over him with customary selfless devotion. Mary, learning of his illness from her friend, offered to go and help her as she had so often done in the Olney days. Her offer and John's were gratefully declined, but as soon as William had emerged from his mental imprisonment he resumed his correspondence with an added warmth, to which the Newtons found the key in the significant sentences:

"I return to our correspondence in one respect better qualified than before: I mean by a belief in your identity in which for thirteen years I did not believe. The acquisition of this light, if light it may be called which leaves me as much in the dark as ever on the most interesting subjects, releases me, however, from the disagreeable suspicion that I am addressing myself to you as the friend whom I loved and valued so highly in my better days, while in fact you are not that friend, but a stranger. I can now write to you without seeming to act a part and without having any need to charge myself with dissimulation."

They finished the letter at the same moment.

"Poor Sir Cowper," said Mary softly; then "Poor John! But remember, Dear, whatever has happened, whatever else happens, you haven't to go through it, as he does without —"

But does he? John asked himself in the midst of his pity, does he? He thought of the letter he had written, commenting on certain religious observations which Cowper had made.

"How strange that your judgment should be clouded on one point only, and that a point so obvious and strikingly clear to everybody who knows you! How strange that a person who considers the earth, the planets, and the sun itself as mere baubles compared with the friendship and favour of God their Maker, should think the God who inspired him with such an idea, could ever forsake and cast off the soul which He has taught to love him! Though your comforts have been so long suspended, I know not that I ever saw you for a single day since your calamity came upon you, in which I could not perceive as clear and satisfactory evidence that the grace of God was with you as I could in your brighter and happier times. In the midst of all the little amusements, which you call trifling and which I would be very thankful you can attend to in your present circumstances, it is as easy to see who has your heart as to see your shadow when you stand in the sun."

Yet the only occasion — apart from that rift regarding **The Task** — on which Cowper ever wrote or spoke with asperity was when John so answered a gloomy letter with re-assurance and a reiteration of his belief that William's conviction was delusion, a physical illness that would pass.

If he had not so insisted? if he had continued to identify himself with worshippers at church, at family prayers? if he had gone through some form of prayer, meaningless though he might feel it?

John shook his great head. These were deep waters. Who was he to presume to tell a Christian like William Cowper how he had erred?

"You need not urge me to feel less, Sweet," he said earnestly when she put up her hand to stroke his head. "It is my shame that I feel so little for others, as long as you are spared to me. Even the poor wretches at Bridewell to whom I spoke today — God forgive me, how easily my grief for them passes if you are well, and how quickly I forget all His mercy to us, if you are ill for a week."

"Then be thankful I am much better now," said Mary cheerfully. "Put Sir Cowper out of your mind. I have written to tell Mrs. Unwin, that, all being well, we shall accept their invitation to Weston next summer. Come and see how Phoebe and Crabb and I have laid Mrs. Taylor's new carpet — Phoebe and I, I should say, for Crabb was seized with her asthmatic cough when it was half done and I sent her from the room."

"Polly, when will you stop performing tasks beyond your strength?" Why did not Sally help you, or Betsey?"

"How could I perform them if they were beyond my strength? Betsey and Sal were on errands for me. You know the pheasant I had for dinner? It came jump in my head that Mrs. Taylor might like a piece. And as she is just able to leave her room, I thought she might accept the shawl Betsey just finished making for me. The dear child says she will presently make me another. So I looked at the clock and saw that if they were packed off at once Mrs. Taylor would have them in the morning. It is so little we do for them in return for their kindness. Oh, I forget. A load of your favourite lignum vitae arrived from Portswood today and I had Sal lay the fire in your study with it.

"Have I ever told you," asked John, when he had duly admired the carpet, "what a marvellous manager you are?"

"I think so. I'm sure I've heard it from someone. But you are to write the peppercorn letter for all this. I enclosed a note with the pheasant but it's not a proper letter."

"Yu must tell about the carpet — how it fits and looks. I am no good at that."

"Then leave me space on the cover. Now while you drink your tea I'll tell you the rest of the news. Betsey has gone to drink tea with Mrs. Wilberforce. I did not feel equal to it — besides I wanted to be home when you came."

(To be continued.)